Member's Representation

Sri S. SIVAPPA (Shravanabelagola).—Before taking up the business on the Agenda, I bring to your notice that I had given...

Mr. SPEAKER.—It is best to wait a little. There are two Bills, the Prevention of Fragmentation and consolidation of Holdings Bill, and the Mysore Warehouses (Amendment), Bill. I suppose the First Bill goes to the Select Committee, so that the scope of Debate may be confined and it need not be in great detail. The Mysore Warehousing (Amendment) Bill is a very small Bill and if we can finish this, perhaps the rest of the day can be utilised for the other Bill. Even if we finish it earlier, we can get up. Can we take up the Mysore Warehousing Bill ? Is the Hon'ble Minister ready ?

Sri S. NIJALINGAPPA (Chief Minister).—The Hon'ble Minister is not present.

Mr. SPEAKER.—Then we can take up the Prevention of Fragmentation and Consolidation of Holdings Bill.

Mysore Prevention of Fragmentation and Consolidation of Holdings Bill, 1964

Motion to consider

Sri M. V. KRISHNAPPA.—Sir, I beg to move :

> " That the Mysore Prevention of Fragmentation and Consolidation of Holdings Bill, 1964, be taken into consideration."

Mr. SPEAKER.—Motion moved :

> " That the Mysore Prevention of Fragmentation and Consolidation of Holdings Bill, 1964, be taken into consideration."

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುವ ಭೂಮಿ ಹಿಡುವಳಿಗಳು ಛಿದ್ರ ಛಿದ್ರವಾಗಿ ಉಳುವವನಿಗೆ ಅನೇಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಯಾಗುವಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಅನೇಕ ಕಡೆ ಇದೆ. ಇದು ಪೂರ್ವ ಕಾಲದಿಂದಲೇ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಹಾಗೂ ಉಳುವವನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಲಾ ಆಫ್ ಇನ್‌ಹೆರಿಟೆನ್ಸ್ ಎನ್ನುವಂತೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಹು ಹಿಂದಿನಿಂದಲೂ ಜಾಯಿಂಟು ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಸಿಸ್ಟಂನಂತೆ ಭೂಮಿಯ ಪಾಲುದಾರರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಎಲ್ಲ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 100ಕ್ಕೆ 80 ಜನರು ತಮ್ಮ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತು ಭೂಮಿ ತಲತಲಾಂತರದಿಂದ ವಿಭಾಗವಾಗಿ ಹಂಚಲ್ಪಡುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೂಹಿಡುವಳಿಗಳು ಛಿದ್ರಛಿದ್ರವಾಗಿ ಹಂಚಿ ಹೋಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾವು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಕೆಳಗಡೆಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ಜಿಗ್‌ಜಾಗ್ ಫಜಲ್ಲಿನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನಾವು ಯೂರೋಪ್—ಅಮೇರಿಕಾಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ದೃಶ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಪ್ಲಾಟುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಛಿದ್ರಛಿದ್ರವಾಗಿ ಭಾಗ ವಿಭಾಗಗಳಾಗಿ, ಅವುಗಳಿಗೆ ಬೊಂಡು, ಕಲ್ಲು ಮತ್ತು ಬೇಲಿಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಒಂದರಿಂದ ಒಂದನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವು ವಕ್ರವಕ್ರವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಅಜ್ಜನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ನಮಗೆ 300 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಇತ್ತು. ಆತನಿಗೆ 5 ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ಅದನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದರಿಂದ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ 60 ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಬಂತು. ನಮ್ಮ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ತಂದೆಗೆ ನಾವು 5 ಜನ ಮಕ್ಕಳು. ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಪುನಃ ಹಂಚಿದ್ದರಿಂದ ನಮಗೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ 12 ಎಕರೆ ಬಂತು. ನನಗೆ ಈಗಾಗಲೇ 5 ಜನ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಈ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಏನು ಬರುತ್ತೆ ಎಂದರೆ ಕೈಗೆ ದೊಣ್ಣೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜಮೀನು ಬಂತು, ನನಗೆ ಕೆಟ್ಟ ಜಮೀನು ಬಂತು ಎಂದು ಅವರು ಹೊಡೆದಾಟಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೈಗೆ ದೊಣ್ಣೆ ಬರುತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿದೆನು. ಹೀಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜನರು ಹರಿದು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ನೋಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಮಿ ಹಂಚಿಕೆಯಿಂದಲೇ ಜನರಲ್ಲಿ ಜಗಳಗಳುಂಟಾಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಒಬ್ಬನಿಗೆ 9 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಅದು ಒಂದು ಕಡೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. 12 ಕಡೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಕಡೆ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ, ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕಾಲೆಕರೆ ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ ಹೀಗಿರುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಭೂಮಿಯ ಹಂಚಿಕೆಯು ತೆನ್ನಾಲಿರಾಮಕೃಷ್ಣನು ಕಥೆಯನ್ನು ಬರೆದಂತಿದೆ. ಈ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಇರಾದೆ. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಸಭೆಯು ಈ ಮುಂದೆ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರಲಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಎಷ್ಟೇ ಭೂಮಿಯಿರಲಿ—ಅದು 10 ಎಕರೆ ಇರಲಿ, 50 ಎಕರೆ ಇರಲಿ ಅದು ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕು. ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೂ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲ. ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು ಛಿದ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ ಮಾಲೀಕನಿಗೆ ಅಷ್ಟೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರಬೇಕಾಯಿತು. ಮೇಲಾಗಿ ಈಗ ದೇಶಾದ್ಯಂತವೂ ಒಂದು ಏಕರೀತಿಯ ಶಾಸನವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದವರ ನೀತಿಯಾಗಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಇದನ್ನು ತರಬೇಕಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ವಿಶಾಲ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಛಿದ್ರಗೊಳಿಸತಕ್ಕ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಶಾಸನವನ್ನು ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕ ಹಾಗೂ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಸನ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ 1947ರ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ, ಅಂದರೆ ''ಬಾಂಬೆ ಪ್ರಿವೆನ್‌ಷನ್ ಆಫ್ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ 1947''ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಅನಂತರ ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿ 1956ರಲ್ಲಿ'' ಹೈದರಾಬಾದ್ ಕನ್ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಅಂಡ್ ಪ್ರಿವೆನ್‌ಷನ್ ಆಫ್ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ 1956''ರ ಪ್ರಕಾರ ಅಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ನಮ್ಮ ಕಳೆದ ಒಂದೆರಡು ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ 11 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಟ್ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಕಾರ್ಯ ಭರದಿಂದ ಸಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಶಾಸನವನ್ನು ಈಗ ಹೊಸ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಮಂಗಳೂರು, ಮದ್ರಾಸ್ ಕರ್ಣಾಟಕ ಬಳ್ಳಾರಿ, ಕೊಡಗು ಜಿಲ್ಲೆ ಇತ್ಯಾದಿ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಛಿದ್ರಛಿದ್ರವಾಗಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಜಗಳಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ನಾಲ್ಕಾರು ಕಡೆಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಾಡುವುದು ತಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಭೂಮಿಯಿಂದ ಆದಾಯವೂ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೆಲವರಲ್ಲಿ ಅನುಮಾನ ಬಂದಿದೆ. ಕಾರಣ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಸಾರ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಳ್ಳೆಯ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾರ್ಯ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲೂ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೂ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಜಮೀನಿನ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಮೆ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿದೆ, ಕೆಲವು ಶ್ರೀಮಂತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಲು ಅವರ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ ಬಡವನ ಜಮೀನಿಗೆ ಕಡಮೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕ ಸಂಭವಗಳಿವೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ಈಗಾಗಲೆ ಅಂಥ 3-4 ದೂರುಗಳು ಬಂದಿವೆ. ಅದನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಲು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯವರು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಮಸೂದೆಯ ಧ್ಯೇಯ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಶಾಸನಕ್ಕೂ ಇದಕ್ಕೂ ಹೇಗೆ ಹೊಂದಾವಣಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ಶ್ರೀ ರಾಮೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ಇನ್ನಿತರೇ ಕೆಲವು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಕೇಳಿದರು. ಅಂಥ ತೊಂದರೆಯೇನೂ

ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಯಾಯ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಇಂತಿಷ್ಟು ಭೂಮಿಗೆ ಕಡಮೆ ಇಡಬಾರದು ಎಂಬ ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆ ಮಿತಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಯಾಗಬಾರದು. ಆದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒಂದು ಸೋಷಿಯಲ್ ಜಸ್ಟೀಸ್ ಪ್ರಕಾರ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿ 36 ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಇದ್ದರೆ ಜನಸಂಖ್ಯೆ 46 ಕೋಟಿಯಿದೆ. ಹಂಚಿದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ಎಕರೆ ಬರಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದಲೇ ನಾವು ಉಳತಕ್ಕವನಿಗೇ ಜಮೀನಿರಬೇಕೆಂದು ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಜಮೀನನ್ನು ಹಂಚುವುದಕ್ಕೂ ಫ್ರಾಗ್ ಮೆಂಟೇಶನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೂ ಯಾವ ಸಂಬಂದವೂ ಇಲ್ಲ. ಅದು ಕಾಂಟ್ರಡಿಕ್ಟರಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಅನೇಕ ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯು ವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರು ಜಗಳಗಳನ್ನು ಆಡುವುದು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅನೇಕ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ತಕರಾರು ಇರುತ್ತವೆ. ಒಬ್ಬರ ಜಮೀನಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬರು ಹೋಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರೈತರ ಕ್ಷೇಮಕ್ಕೆ, ರೈತರ ಹಿತಸಾಧನೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗತಕ್ಕ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಒಪ್ಪಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಶಿವಪ್ಪ.—ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಮಾಯವಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಯಾರೂ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಜಮೀನು ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೆ. ಮೈಸೂರು ಸಂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ 5ರಿಂದ 10 ಎಕರೆವರೆಗೂ ಶೇಕಡ 70ರಷ್ಟು ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಇದ್ದಾರೆ.

Main features of this Bill is when it is enforced, nobody will be deprived of land. He may get a less fertile or more fertile land.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಭೂಮಿ ಬಹಳ ಫಲವತ್ತಾಗಿರತಕ್ಕ ಶ್ರೀಮಂತರ ಭೂಮಿಯ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಅವನದು ಅಷ್ಟು ಫಲವತ್ತಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಎಕ್ಸ್‌ಚೇಂಜ್ ಆಗುತ್ತದೆ ಅಷ್ಟೇ ಹೊರತು ಯಾರಿಗೂ ಭೂಮಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಇದು ಮುಖ್ಯವಾದ ಅಂಶ.

This is only to prevent future fragmentation.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ (ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿವೆನ್‌ಷನ್ ಆಫ್ ಫ್ರಾಗ್ಮೆಂಟೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಬಿಲ್ 1964 ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಈ ವಿಧೇಯಕ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದಂತಹ ಯಾವ ಒಂದು ತತ್ವದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿಲ್ಲ ಎಂದು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಇಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನತೆಯ ಪರ್ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಒಂದು ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ ಸಭೆಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಎಕನಾಮಿಕ್ ಆಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ, ಪ್ರಾಫಿಟಬಲ್ ಆಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕು ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ಡಿವಿಜನ್‌ಗಳು ಆಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಡೆಗಟ್ಟಬೇಕು ಎಂಬ ಯಾವ ಒಂದು ತತ್ವದ ಮೇಲೆ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ಅವರು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಏನಿದೆ ಇದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ತಂದಿರತಕ್ಕ ಆಧಾರ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಸೆಕ್ಷನ್ 4ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಅಂಶಗಳನ್ನು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಯಾರು? ಪ್ರಾಫಿಟಬಲ್ ಆಗಿ ಕಲ್ಟಿವೇಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಏರಿಯಾ ಅಂತ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಿ ಯಾರು? ಯಾವರೀತಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಸೂಚನೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಡೆಫನಿಷನ್‌ನಲ್ಲೂ ಕೂಡ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ)

ತಾವು ಕ್ಲಾರಿಫಿಕೇಷನ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದಿರಿ. ಯಾರನ್ನೂ ಜಮೀನಿನಿಂದ ಹೊರದೂಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇರತಕ್ಕ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಯನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ವ್ಯವಸಾಯದ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇದು ಫಲಕಾರಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ತಾವು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಫಲಕಾರಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ರೈತರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ವಾಪಸ್ಸು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾಗಿ ಜಮೀನನ್ನು ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸಫಲವಾದೀತು. ಹಾಗಲ್ಲದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಅಡ್‌ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದರೆ ಪ್ರಾಯಶಃ ತಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಫಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದು ಸುಮ್ಮನೆ ಒಂದು ತೇಪೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತದೆ. ತಾತ್ಕಾಲಿಕ ಪರಿಹಾರ ದೊರೆಯಬಹುದು ಎಂಬ ಆಶೆ ಏನೋ ಇದೆ ಆದರೆ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಪರಿಣಾಮವಾಗುತ್ತದೆ ಯಾದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನೆಂದರೆ ತಾವು ರೈತರಿಗೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು, ಯಾರು ಇವತ್ತು ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಇದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದೀರೋ ಅವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯ ವಾಗಬೇಕಾದರೆ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನನೆಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಒಂದು ಆಧಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದುವರಿಯಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವಾಗ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಆಧಾರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ ಬಾಡಿಯನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡಿ ಜಮೀನು ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದರ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ ಎಂದು ನನ್ನ ಸ್ಪಷ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ನೀವು ಈಗ ತಂದಿರುವ ಬಿಲ್‌ನಿಂದ ಬಹಳ ಗಂಭೀರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅದರಿಂದ ರೈತರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೋರ್ಟು ವ್ಯಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡುತ್ತೀರೇ ಹೊರತು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಇದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಫಲ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಲಾ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾರಿದ್ದಾರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದು ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಇವೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ವರ್ಣನಾತೀತವಾದದ್ದು. ಇದು ಪರಿಶೀಲನಾ ಸಮಿತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಅವರೂ ಕೂಡ ಇದನ್ನು ಬಹಳ ಹುಷಾರಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದನ್ನು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇದನ್ನು ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ತಜ್ಞರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಪಡೆದು ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಲ್ಲದೇ ಇದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬಂದಾಗ ಅದನ್ನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಲಾಟರಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ.

2-30 P.M.

ಪರಿಹಾರ ಕೊಡಲು ಲಾಟರಿ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾರ ಹೆಸರು ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಐದಾರು ಜನಗಳಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕಾದಾಗ ಯಾರಿಗೆ ಮೊದಲು ಕೊಡಬೇಕು, ನಂತರ ಯಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳಲು ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಯವಾದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಉಲ್ಲೇಖಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷ ಗಳಿವೆ, ಎನ್‌ಕಂಬ್ರೆನ್ಸಸ್ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಬೇಕು, ಕೋರ್ಟು ಡಿಕ್ರಿಯಾದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ವಿಲೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ವಿಚಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮೂದಿಸಲ್ಪಡದೆ ಅಸಮಂಜಸವಾದ ಕಲಮುಗಳು ಕೆಲವಿವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮಿತಿಯವರು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಇದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇಡೀ ಭೂಮಿಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಬೇಕಾದರೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಂಚುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಪುನರ್ವಿಂಗಡಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಸ್ವಾಗತವಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ತಕ್ಕ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿ ಸರಿಯಾದ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್ (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಭೂ ವಿಭಜನೆ ನಿರೋಧಕ ಮತ್ತು ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಡುತ್ತಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅದರ ಅಂಶಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಅನುಭವ ಮುಂಬಯಿ ಪ್ರಾಂತದಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉಂಟು. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು, ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸರಕಾರದವರೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಹಂತ ಹಂತದಲ್ಲೂ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು ಎಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮೆದುರಿಗಿರುವ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಿವೆ, ಒಂದು ಭೂ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವುದು, ಮತ್ತೊಂದು ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದು. ಒಂದರಿಂದ 14ರವರೆಗಿರುವ ಕ್ಲಾಜುಗಳು ಭೂ ವಿಭಜನೆ ನಿರೋಧಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿವೆ, 15 ರಿಂದ 41ರವರೆಗಿರುವ ಕ್ಲಾಜುಗಳು ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿವೆ. ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ವಿಚಾರ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆದಾಯಕವಲ್ಲ, ಸರಕಾರದವರು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಮೂಲಕ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಎಷ್ಟೆಂಬುದನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬಹುದು. ಕೆಲವು ಕಡೆ 6 ಎಕರೆ, ಕೆಲವು ಕಡೆ 8 ಎಕರೆ, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ಕಡೆ 3 ಎಕರೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯ ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಕೆಳಗಿರುವುದು ಫ್ರಾಗ್ಮೆಂಟಾಗುವುದು. ಫ್ರಾಗ್ಮೆಂಟ್ ಆಗದ ಹಾಗೆ ಹಂಚಬೇಕು, ಕೋರ್ಟು ಅರ್ಜಿ ಮೂಲಕ ವಿಭಾಗವಾಗುವಾಗ ಅಥವ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಫ್ರಾಗ್ಮೆಂಟಾಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗುತ್ತದೆ. ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯ. ಹಾಗಿರುವಾಗ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಲಮುಗಳು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ವಿರೋಧವಾಗಿವೆ. ಅದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ವಿಚಾರವಿರುವ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನೀರಾವರಿ ಜಮೀನಿರುವ ಕಡೆ ಒಂದು ಎಕರೆಗೆ ಒಂದು ತುಂಡು ಮಾಡುವುದುಂಟು. ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಆ ರೀತಿ ಇದೆ. ಉಳಿದ ಕಡೆ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದಿದೆ. ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿ ಇರುವುದನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸುವರು. ಒಂದು ಜಮೀನು ಊರ ಹತ್ತಿರ ಇರಬಹುದು, ಇನ್ನೊಂದು ಊರಿಗೆ ದೂರ ಇರಬಹುದು. ಅವೆರಡನ್ನೂ ಎರಡು ಭಾಗ ಮಾಡಬಹುದು. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನು ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟರೆ ಅಸಮಾಧಾನವಾಗುವುದು. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿರುವ ಬಿಲ್ಲು ಮುಂಬಯಿ ಪ್ರಾಂತದ ಬಿಲ್ಲಿನ ನಕಲು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಹೈದರಾಬಾದು ಪ್ರದೇಶದ ಬಿಲ್ಲೂ ಸಹ ಇದನ್ನೇ ಅನುಸರಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ದೋಷ ಒಮ್ಮೆ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ಕೀಮನ್ನು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ ನಂತರ ಬೇರೆ ಸ್ಕೀಮು ಲಾಗು ಆಗುವವರೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಒಂದು ಹಿಡುವಳಿಗಿರಬೇಕು ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ ಸರಕಾರದ ಆರ್ಡರಿರುತ್ತದೆ ಅಥವಾ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟಿವ್ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಸ್ಕೀಮು ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಹೇಗಿರಬೇಕು, ಯಾವರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಸರಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಉತ್ತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಹೀಗುಂಟು. ಅಲ್ಲಿ ಫ್ರಾಗ್ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೆ ಮೂರೂವರೆ ಎಕರೆಯವರೆಗಿರುವುದು. ಅದಕ್ಕಿಂತ ಅಂದರೆ ಮೂರೂವರೆ ಎಕರೆಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಿದ್ದರೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಷ್ಟು ಜಮೀನು ಕೂಡಿಸಬಹುದು. ಮತ್ತು ಒಮ್ಮೆ ಕೂಡಿಸಿದರೆ ಯಾವುದೇ ಜಮೀನನ್ನೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಕಡಮೆಯಾಗುವಂತೆ ಭಾಗಮಾಡಬಾರದು ಎಂಬ ತತ್ವವಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮೆದುರಿಗಿರುವ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಅದ್ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಕೈಲಿ ಈ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆತನಿಗೆ ಇದರ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದು, ರೈತರ ವಿಚಾರವೇ ತಿಳಿಯದಿರಬಹುದು. ಆಗ ಅಂಥ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮಿಷನರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು. ಆತ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಹಾನಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಏನೂ ಮಾಡದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಜಮೀನಿನ ವಿಚಾರ ಹೇಗೆ ಎಂಬುದೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಅಂಥ ಅಧಿಕಾರಿ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದರೆ ಜನರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗುವುದು, ಮುಂಬಯಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿರುವ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಮುಂಬಯಿ ಪ್ರಾಂತದಲ್ಲಿ 50 ಎಕರೆಯವರೆಗೆ ಕೂಡಿಸುವುದು ಎಂದು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಹುಲ್ಕೋಟಿಯವರ 50 ಎಕರೆ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ಒಂದು ಬ್ಲಾಕ್ ಮಾಡಿದೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇಡೀ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವೆಮಾಡುವುದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಮೊದಲೇ ಸರ್ವೆ ಆಗಿರುವಾಗ ಪುನಃ ಮಾಡಿದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ 400 ಸರ್ವೆ ನಂಬರುಗಳಿವೆ, ಅವನ್ನು ಪುನಃ ಸರ್ವೆಮಾಡಿ 292 ಆಗಿ ಹೆಚ್ಚುಕಡಮೆ ಆದುವು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಜಮೀನು 4 ಎಕರೆಯವರೆಗೆ ಕಡಮೆಯಾಗಿದೆ, ಎಷ್ಟೋ ಜಮೀನು 16 ಎಕರೆ ಇದ್ದುದು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್)

12 ಎಕರೆಯಾಗಿದೆ, 16 ಎಕರೆ ಇದ್ದುದು 20 ಎಕರೆ ಆಗಿದೆ, ಸರ್ವೇಯರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ವ್ಯಾಜ್ಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಪುನಃ ಸರ್ವೆ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ಅನಾವಶ್ಯಕ. ಈ ಯೋಜನೆ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿ ಅಥವಾ ಕಮಿಷನರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ 400 ಸರ್ವೆ ನಂಬರುಗಳಿರುವ ಕಡೆ 292 ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿಗೆ ಹಿಸ್ಸೆ ಇದೆ. ರೀಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ 16 ಎಕರೆ ಇದ್ದವನಿಗೆ 12 ಎಕರೆ ಆಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುವುದು ಮೊದಲನೆಯದು.

ಎರಡನೆಯದು ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫೀಸರು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲ ಮಾಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಕ್ಲಾಜ್ 29ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :

> "When a Consolidation Officer proceeds to prepare a scheme under section 16, during the continuance of the consolidation proceedings..........................
>
> (*b*) no person shall transfer any land in respect of which a notification under section 15 has been issued."

ಒಂದು ಸ್ಕೀಂ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡಿದರೆ ನಾಲ್ಕು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಅದು ಮುಗಿಯಬೇಕು. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ 1954ನೆ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಷುರು ಆದಂಥ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಸ್ಕೀಂ 1965ನೆ ಇಸವಿ ಆದರೂ ಸಹಿತ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿಲ್ಲ, ರಿಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ 10 ವರ್ಷವಾದರೂ ಜಮೀನನ್ನು ವಂತಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ದಾನ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದರ ಕಷ್ಟ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೂ ಯಾವ ಮನೆಯನ್ನೂ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರು ಪಟ್ಟಣದವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟವಾದೀತು ಎಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ರೈತರಿಗೂ ಈ ಕಾಯಿದೆಯಿಂದ ಅಷ್ಟೇ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ದೇಶದಲ್ಲಿರುವವರು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಭಾರತದ ಇತರ ದೇಶದೊಳಗೆ ಇರುವ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನಾನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ರೈತನಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುವ ಕಲಮು ಬೇರೆ ಯಾವ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ. 10 ವರ್ಷದವರೆಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ; ಎಂದರೆ ಮಕ್ಕಳ ಲಗ್ನ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ತೀರಿಕೊಂಡು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹಣ ಬೇಕಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಹೀಗೆ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಬಂದಾಗ ಜಮೀನನ್ನು ಅಡಮಾನ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವಂಥ ನಿರ್ಬಂಧಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡಿದ್ದು ಬೇರೆ ಆಧಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಬಹಳ ಹಿಂಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದಲ್ಲದೆ ಈ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲ ರೈತರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ತಿಳಿದಿರುತ್ತದೆ ! ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಮಾರಿದ್ದಾರೆ, ಒತ್ತೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಸಾವಿರಾರು ಭೂಮಿಗಳು ಹಸ್ತಾಂತರ ಆಗಿರುತ್ತವೆ. ಹೀಗೆ ಏನಾದರೂ ಆಗಿದ್ದರೆ, ಈ ಕಾಯಿದೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅದು ರದ್ದಾದಂತೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾರಿದಂಥ ಮನುಷ್ಯ ಒಂದು ವೇಳೆ ದುಷ್ಟ ಮನುಷ್ಯನಿದ್ದರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಾವೆ ಹಾಕಿದರೆ ಆ ಜಮೀನು ಮರಳಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರಕರಣಗಳು ಆಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸೂಕ್ತ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫೀಸರು ಅವರು ಮಾಡುವ ಸ್ಕೀಮಿಗೆ ಅಫೆಕ್ಟ್ ಆಗುವಂತೆ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರ ಪರಭಾರೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ನಿಷೇಧಿಸಬಹುದು. ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾಡಬಹುದು ಎನ್ನುವುದು ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಆಕ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಏಳೆಂಟು ಸಲ ತಿದ್ದುಪಡಿಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಿತ 10—12ನೇ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಹಿಂಸೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಕುಳಿತು ನೋಡಿ ರೈತರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಲಮುಗಳು ಈ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುವಿದೆ ಅವನ್ನು ನಿಶ್ಚಿತವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಹಾಕತಕ್ಕದ್ದು ಯೋಗ್ಯ.

ಇದರಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಲಮುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು ಅಥವಾ ದುರಸ್ತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು 34ನೆ ಕಲಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

"Notwithstanding anything contained in any law for the time being in force, no holding allotted under this Act, nor any part thereof shall be.........

(*a*) except in accordance with such conditions as may be prescribed :

(*b*) sub-divided......with the permission in writing of the State Government."

ಇದರೊಳಗೆ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆಂದರೆ, ಆ ಸ್ಕೀಂ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ರಿಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಂಟ್ರಿಯಾದ ಮೇಲೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಬೇಕು ಎಂದರೆ, ಒಂದು ಫೋಡ್ ನಂಬರನ್ನು ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ನಂಬರನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮುಂದೆ ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಮಾಡಬಹುದಾದಂಥ ಕೆಲವು ನಿಯಮ ಗಳಿಗೆ ಒಳಪಟ್ಟು ಮಾರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲ ಸಲ ಮಾಡಿದ ನಿಯಮವನ್ನು ಅನೇಕ ಸಲ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು. ಅವರು ಮಾಡಿದ ನಿಯಮ ಹೀಗೆ ಇದೆ. All applications shall be submitted to the Collector and the transfer of holdings may be permitted on the price fixed by the Collector, secondly to the holder of an adjoining area, and thirdly to such *bona fide* holders of land who have insufficient lands.

ಟೆನೆನ್ಸಿ ಕಾಯಿದೆಯೊಳಗೆ ಇಂಥದಿಲ್ಲ. ಟೆನೆನ್ಸಿ ಕಾಯಿದೆಯ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಗೇಣಿ ದಾರರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಜಮೀನನ್ನು ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಮಾರಬೇಕು ಅಥವಾ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದವನಿಗೆ ಮಾರ ಬೇಕು ಎಂದು ಇರುವಂಥ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಹಾಕಬಹುದು. ಆದರೆ ಸ್ವತಃ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜಮೀನ್ದಾರನಾದವನು ತನ್ನದೇ ಆದ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾದರೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರಿಗೆ ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಬೇಕು, ಮತ್ತು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು ಗೊತ್ತು ಮಾಡುವ ಕಿಮ್ಮತ್ತಿಗೆ ಇಂಥಿಂಥವರಿಗೇ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರು ಎಂದರೆ ಅವರೇ ಸ್ವತಃ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುವುದಿಲ್ಲ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಂದ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ಯಾನುಭೋ ಗರು ಹೇಗಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಂದ ಸರ್ಕಲ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ತಹಸೀದಾರರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅವರಿಂದ ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊನೆಗೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಮಂದಿ ಕಾರ ಕೂನರಿರುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವುದೂ ಗೊತ್ತು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕನಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಸ್ಕೀಂ ಕನಫರ್ಮ್ ಆಯಿತು ಎಂದರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಒಬ್ಬರೂ ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ತಂದಿರುವುದರಿಂದ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರಾದರೂ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಂದಿರು 4-5 ಜನ ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ಪರ್ಮಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಶ್ಯಾನುಭೋಗರಿಂದ ಹಿಡಿದು ತಹಶೀಲ್ದಾರರು, ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರು, ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಷನರು, ಡಿವಿಜನಲ್ ಕಮೀ ಷನರು ಆಮೇಲೆ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರ್ ಈ ಸರ್ಕಾರದ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳ ಮುಖಾಂತರ ಅರ್ಜಿಗಳು ಬರಬೇಕು. ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಫಾಲೋ ಅಪ್ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ 3-4 ವರ್ಷ ಗಳಾದರೂ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಆ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಫಾಲೋ ಅಪ್ ಮಾಡಿದರೆ 15 ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಸಿಕ್ಕುತ್ತದೆ, ಈ ಒಂದು ಕಠೋರವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದಮೇಲೆ. ಬೊಂಬಾಯಿನಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನಿಗೆ ಕೆಲವು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ವರಾದ ನಾವು 1956ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಕೊಂಡೆವು. ಆ ನಂತರ ನಾನು ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ಅವರಲ್ಲಿ ನಿವೇದನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಅವರು ಇದರಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಏನೇನು ತೊಂದರೆಗಳಿವೆ, ಎಂಬುದನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ ಮತ್ತು ಇದರಲ್ಲಿ ಏನೇನು ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಈ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲ್)

ಮಾಡಿದಂತಹ ಕಾಪಿಗಳು ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಹಶೀಲ್ದಾರರು ಮತ್ತು ಅಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವು ನೌಕರ ವರ್ಗದವರು ತಲಾಟಿಗಳು ಕೂಡ ಆ ಕಾನೂನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತಹ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳ ಕಾಪಿಗಳಾವುವೂ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಸುಮಾರು 8-10 ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತಹ ಸೆಟ್ಲ್‌ಮೆಂಟ್ ಕಮೀಷನರು ನನಗೆ ಬಹಳ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವು ಯಾವುದೋ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅನೇಕ ಆಫೀಸರುಗಳನ್ನು ಕರೆಸಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿಸಿದರು. ನಾನು ಹೇಳಿದಂತಹ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಿದೆ ಎನ್ನುವುದನೂ ಸಹ ಅವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಕಾಯಿದೆಯೊಳಗೆ ಮಾಡಿರುವಂತಹ ನಿಯಮಗಳಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಸೇರತಕ್ಕದ್ದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆ ರೈತರಿಗೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನಿಸಿ ಮನಗಂಡು ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಅಭಿನಂದಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು 24ನೇ ಕಲಮನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ರೆಟ್ರಾಸ್ಪೆಕ್ಟೀವ್ ಎಫೆಕ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಇದುವರೆಗೂ ನಡೆದಿರುವಂತಹ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಲಿಡ್ ಮಾಡುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಪಾಸ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಮಾನ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕಲಮು 34ರಲ್ಲಿ 'Alienation of and Sub-Division of consolidated holdings ! ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಎಂದರೆ ಎರಡು ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿ ಒಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಟೆಡ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಂದು ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಲಾಟೆಡ್ ಎಂದರೆ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಮತ್ತೊಬ್ಬರ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಿಸಿದರೆ ಅದನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಅಲಾಟೆಡ್ ಎಂದು ತಿಳಿಯತಕ್ಕದ್ದು. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಇದನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಪುನಃ ಇದನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮಾದಪ್ಪಗೌಡ (ನಾಗಮಂಗಲ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಮಸೂದೆಯೇನಿದೆ ಇದರ ಉದ್ದೇಶ ಬಹಳ ಸಾಧುವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನಾವು ಬಹಳವಾಗಿ ಗಹನ ಯೋಚನೆಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಮಸೂದೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಳಿಂದ ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿರತಕ್ಕಂಥ ಅನರ್ಥವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸುವಾಗ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ರೈತರ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ಒಂದು ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನೋಡಿರುವಹಾಗೆ ಒಂದು ಊರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ವೆ ನಂಬರುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ತಂದೆಯ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನಾಲ್ಕಾರು ಮಕ್ಕಳು ಹಂಚಿಕೊಂಡು ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯು ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿದೆ. ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ರೈತರು ಸಣ್ಣಸಣ್ಣ ಹುಲ್ಲು ಹಿತ್ತಲುಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪುಂಡರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಜಮೀನು ಹೊಡೆಯಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲಿ ಖಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳಿಗೆ ಬೇಲಿಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಅವುಗಳನ್ನು ಪಾಳು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಒಟ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಇಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಮದುವೆಯಾದ ಕೂಡಲೆ ಪಾಲನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಒಂದು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹೂಡಿಕೊಂಡು ಅವರು ಬರೀ ಜಮೀನನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ಜೀವನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ನಾನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ದರಕಾಸ್ತು ಜಮೀನನ್ನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ಎಂದು ಒಂದು ಎಕರೆ, ಎರಡು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದರಿಂದ ರೈತರು ಹೇಗೆ ಉದ್ಧಾರ

ವಾಗುತ್ತಾರೋ ಅದು ಭಗವಂತನಿಗೆ ಅರ್ಥ ಆಗಬೇಕು. ಇದು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಅರ್ಥವಾಗಿರ ಬಹುದು. ಇದು ನಮಗಂತೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಬರೀ ಜಮೀನನ್ನೇ ನಂಬಿ ಕೊಂಡು ಹತ್ತಾರು ಎಕರೆ ಜಮೀನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೋ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ದುಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಬೆಳೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಒಂದು ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಹೊರಗಡೆ ಯವರನ್ನು ಆಹಾರ ಕೇಳತಕ್ಕ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now adjourn to meet again after half an hour.

The House adjourned for Recess at three of the Clock and reassembled at Thirty Minutes past Three of the Clock.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮಾದಪ್ಪಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿದಾರರು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಬಂದಂಥ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧುವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತು ಒಂದು ಹಿಡುವಳಿ ಎಂದರೆ, ಅದರ ಮಿತಿ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು ಎನ್ನುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅಂಕಿ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತನಾದವನು ಜಮೀನಿನಿಂದಲೇ ಬದುಕಬೇಕಾದರೆ ಕನಿಷ್ಟ ಪಕ್ಷ 10 ಎಕರೆಯಾದರೂ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಭೂಮಿ ಒಬ್ಬ ಹಿಡುವಳಿದಾರನಿಗೆ ಇರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಿತಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಭೂಮಿ ಸಿಗದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಯಿದೆ ಇದೆ. ಆ ಕಾಯಿದೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸನ್ನು, ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಹಂಚದೆ, ಮಾರದೇಯಿರುವುದರಿಂದ ಉಂಡುಂಡೆಯಾಗಿ ಭೂಮಿ ಮನೆಯ ಹಿರಿಯಮಗನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯವರು ಬೇರೆಬೇರೆ ಕಸಬುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮುಂತಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸೌಕರ್ಯಗಳನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನವರು ಜೀವನವನ್ನು ಹೊರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಮರ್ಥರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಜಮಾನಿನಿಂದ ತಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿರತಕ್ಕ ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಒಂದು ಅವಕಾಶವನ್ನು ಸಹ ಕಲ್ಪನೆಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಜನ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವರಿಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಕೆಲಸ ಸಿಗುತ್ತದೆನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಇವತ್ತು ನಮಗಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ನಾವು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಾದರೆ ಬಹಳ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲ ವಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಸಮಾಜವಾದೀ ಸಮಾಜ ರಚನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೇನೋ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಭೂಮಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಭೂಮಿಯಿಂದಲೇ ಅನೇಕರು ಜೀವನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವ ವಾದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಹೇಳಿದರು, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಂಚಿದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಸುಮಾರು ಮುಕ್ಕಾಲು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಕೂಡ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು. ಮುಕ್ಕಾಲು ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡವನು ಹೇಗೆ ಜೀವನ ಮಾಡ ಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇವತ್ತು ನಾನಾರೀತಿಯ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪನೆಮಾಡಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಕಲ್ಪನೆಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜನಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಎಲ್ಲಾ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನೂ ತಯಾರುಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಜನರೂ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕು. ಬೇರೆ ಕೆಲಸವೇನಾದರೂ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನಮ್ಮ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರತಕ್ಕದ್ದು ಸೂಕ್ತವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರ ಮೊದಲೇ ಒಂದು ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಆಫೀಸರುಗಳೇ ಹೋಗಿ ಕಾನೂನು ಪರಿಚಯವನ್ನು ರೈತಾಪಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು

(ಶ್ರೀ ಟಿ. ಎನ್. ಮಾದಪ್ಪಗೌಡ)

ಒಂದೇ ಕಡೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚುವ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಈಗಿನ ಜನ ಬಹಳ ಬೇಗ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂಬುದಾಗಿ ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ, ಈ ಭೂಮಿಯ ವ್ಯಾಮೋಹ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆ ಒಂದೇ ತರಹ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದರಿಂದ, ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕಾಂಪನ್ಸೇಷನ್ ಕೊಡುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಇವರು ಮಾಡುವ ನಿರ್ಣಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಾಗದೆ ಇರಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಲ್ಲಿ ಬಹಳ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತದೆಯೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲೇ ನೋಟಿಫಿಕೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಇವತ್ತು ಏನು ವಾಸ್ತವವಾದ ಸ್ಥಿತಿ ಇದೆಯೋ ಅದನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಈ ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಮಿತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿ ಒಂದೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್‌ಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಿ ಹಂಚಬೇಕು. ಆದರೆ ಐದು ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆ ಇರಕೂಡದು, 10 ಎಕರೆ ಮಿನಿಮಂ ಆಗಿರಬೇಕೆಂಬ ಮಿತಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಗದ್ದೆಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ರೈತರಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ನೀತಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಹೊಸದಾಗಿ ನಾವು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಜನಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನಾವು ಕೆಡಿಸದೆ ಇರಬೇಕು. ಆಗ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ, ಇದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಕಾನೂನು ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಮಿತಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇತರ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಸ್ಮಾಲ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್‌ನವರು ಹೊಂದಿರುವುದರಿಂದ. ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರ ಬೆಳೆಯಲು ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದು ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕ. ಅಂತಹವರಿಗೆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಹೇಳಿದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಾಲಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೇನೋ ಬಹಳ ಪವರ್ಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಕೈಗೂಡುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ್ಯಾವ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತೊಂದರೆಗಳು ಬರಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಊಹಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭವಿರುವಾಗ ಜಮೀನಿನ ಮಿತಿ ಮೀರದಂತೆ, ಮಿತಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗದಂತೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ. ಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿ. ನಂಬರ್ ಸಹ ಹಾಕಿ. ಆದರೆ ನಾಳೆ ರೈತರಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲ ಅರ್ಧಂಬರ್ಧ ಮಾಡದೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಒಂದು ಮಿತಿಯನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು. ಅವನು ಪೂರ್ತಿ ಉಂಡುಂಡೆಯಾಗಿರತಕ್ಕ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಭಾಗ ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಒಂದು ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಒಂದುಕಡೆ, ಇನ್ನರ್ಧ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ—ಹೀಗೆ ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಪದ್ಧತಿಯಂತೆ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ಮಾಲ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್‌ನ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಹಿರಿಮಗನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾಯಿದೆ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಬಹಳ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಧಿಯನ್ನು ಕೂಡ ಬಹು ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀಮತಿ ಸುಶೀಲಾಬಾಯಿ ಹೀರಾಚಂದ್ ಷಾ (ಬಾಗೇವಾಡಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಈ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಮಸೂದೆ ಮೊದಲು ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದೊಳಗೆ 1944ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂತು. ಅದು ನಮ್ಮ ಬಿಜಾಪುರ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಾಗೇವಾಡಿ ಮತ್ತು ಇಂಡಿ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ತಂದೆನು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಎಲ್ಲ ಭಾಗದಲ್ಲೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಿಧವಾದ ಭೂಮಿಯಿರುವುದರಿಂದ ಅದೆಲ್ಲ ಭಾಗವನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದು. ಕೆಲವು ಕಡೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆರೀತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಎರೆ ಭೂಮಿ ಹಾಗೂ ಮಟ್ಟಿ ಭೂಮಿ ಬೇರೆ ಇದೆ. ಅಂತಹ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಮುಂಗಾರು ಮಳೆಯಾದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂಗಾರು ಮಳೆಯಾದರೂ ರೈತರು ಹೆಚ್ಚು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದ ರೈತರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಜಮೀನು ಮಾರಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೂ ಹಣ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಸಿಕ್ಕಿಲ್ಲ, ಅಂದಮೇಲೆ ರೈತರಿಗೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು

ಬೇರೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಒಳ್ಳೆಯ ಜಮೀನು ಇದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾವ ಜಮೀನ್ದಾರನೇ ಆಗಲಿ ಸುಮಾರು ಐನೂರು ಆರುನೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಿಜಾಪುರದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾನೆ. ರೈತನಿಗೆ ಸಂಕಟ ಬಂದರೆ ಆಗ ತನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರುತ್ತಾನೆ. ಆದರೆ ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಯಾರು ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಉಂಟಾಗಿ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿದೆ. ಅದರೆ ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದವರು ಮಾಡಿದ್ದು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ರೈತರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಒಂದು ರೀತಿಯ ಉಪಯೋಗ ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಾನು ಭೇಟಿಮಾಡಿ ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ನಮಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನವರೆಗೂ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಜಮೀನು ಮಾರುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತುಂಬಾ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾಯಿದೆ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ 10 ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿದ್ದರೆ, ಅವರಿಗಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ತುಂಡುತುಂಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ವೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಬೇಕು, ಅವರಿಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ? ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ? ಇಲ್ಲ, ಅದರ ಬದಲು ರೈತರನ್ನು ತೊಂದರೆಗೆ ಹಾಕುತ್ತೀರಿ. ಇದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಾನು ಜಾಸ್ತಿ ಹೇಳಲು ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬೊಂಬಾಯಿ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾಯಿದೆ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಡಿ. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ 4-5 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ತುಂಡು ಮಾಡಬಾರದು. ಅದು ಒಬ್ಬ ರೈತನಿಗೇ ಸೇರಬೇಕು. ಈ ಕಾಯಿದೆಯಂತೆ ತುಂಡು ಮಾಡಿದರೆ, ಇಡೀ ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ತರಹ ಕರಾರನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಮಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಠರಾವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಮೇಲೂ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ತಂದಿರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ರೆವಿನ್ಯು ಮಿನಿಸ್ಟರಲ್ಲಿ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಅತಿಶಯವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ವಿಚಾರಮಾಡದೆ ಇವತ್ತು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ನಾಳೆ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವೃಥಾ ರೊಕ್ಕ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಿಂದ ರೈತರಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಹಣವನ್ನು ಬಾವಿ ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ, ಟ್ರ್ಯಾಕ್ಟರ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ, ಧಾನ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕೆಟ್ಟಿರುವ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲ ಆ ಸ್ಥಿತಿ ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಖರ್ಚುಮಾಡಿ. ಇಂಥ ಯೋಗ್ಯ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ಈ ಕಾಯಿದೆ ತರಬೇಕು. ಇಂಥ ವಿಚಿತ್ರ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ರೈತರಿಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಈಗ ಇರುವ ಯುದ್ಧ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಂತೂ ಇದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಹೇಳಿದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯೋಚಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಂಬಿ, ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ, ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

†ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ (ಸಿರಾ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸಭಾಪತಿಗಳೇ, ನಾನು ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ವಿರೋಧ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಆಡಳಿತ ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವ ಜನಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಸವಲತ್ತು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗದೆ, ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ, ಅವರ ಕಲ್ಯಾಣದಕಡೆಗೆ ಗಮನಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಸಾಲದೆ, ಜಮೀನು ಕಾಣಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಭೋಗ್ಯ ಮಾಡಬೇಡಿ; ಜಮೀನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಆಧಾರ ಮಾಡಬೇಡಿ, ಕ್ರಯ ಮಾಡಬೇಡಿ ಹಾಗೂ ನವಣೆ ಬೆಳೆಯಿರಿ, ಕುರುಚಲು ಬೆಳೆಯಿರಿ, ಉಚ್ಚಂಗಿ ಬೆಳೆಯಿರಿ, ಕಡಲೆ ಬೆಳೆಯಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ನಾನಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ: ಇದು ಯಾವ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಎಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ. ನಾಗರೀಕನು ವಾಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಅಕ್ಷರಶಃ ಯಾವನೂ ಕೂಡ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕನಸಿನಲ್ಲಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಾರದ ವಿಷಯ. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ, ಎಲ್ಲಿ ಜನ ಹೆಚ್ಚಾದರ ಅವರಿಗೆ ಆಹಾರ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆಯೋ ಎಂದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮಕ್ಕಳ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಪಾಸು ಮಾಡಿದಿರಿ. ಜನರಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ಅವರ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹಂಚಬೇಡಿ ಎನ್ನುವಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಈಗ ಇಲ್ಲಿತಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಕಳೆದ ಹದಿನೆಂಟು ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ರೈತನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು, ರೈತನ ಕಲ್ಯಾಣವಾಗಬೇಕು, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತ ಬರುತ್ತಿದ್ದವರು ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಇವೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿವೆನ್‌ಷನ್ ಆಫ್ ಪ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಬಿಲ್, 1964 ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರ ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು ? ನಿದ್ದೆ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆದರಲ್ಲೇ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬರಿಗೆ ನಾಲ್ಕು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಸಣ್ಣ ಹೋಲ್ಡಿಂಗು ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಹೋಲ್ಡಿಂಗುಗಳು ಇರುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ಭೂಮಿ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವವರಿಗೆ ಉಳುವವರಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು 1946-47ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಹೇಳುತ್ತಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಹಾಗೆ ಹೇಳುತ್ತ ಬಂದು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಲು 18 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಇನ್ನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಇಂತಹ ಒಂದು ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಈಗ ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ತರಬೇಕು ? 1964ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲೇ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಪಾಸು ಮಾಡಿಸಿ ಕಾನೂನುಗಳ ಕಡತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎಂದು ತಂದಾಗ ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೆ ಏನೇನು ಅನುಕೂಲಗಳಾಗಿವೆ ಮತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ರೀತಿಯ, ಆಕ್ಷೇಪಣೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಈಗ ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಏಕೆ ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ತಾವು ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ಣಾಟಕದಲ್ಲಿದೆ, ಬೊಂಬಾಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ ಅದರಂತೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ನಾನೂ ಕೂಡ ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಭಾಗದವರಿಂದ ಹಾಗೂ ಬೊಂಬಾಯಿ ಭಾಗದವರಿಂದ ಅಲ್ಲಿರುವ ಈ ಕಾನೂನು ಹೇಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಮತ್ತು ಇದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಅನುಕೂಲಗಳು ಆಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲರವರನ್ನೂ ಕೂಡ ಮುಂಬಯಿ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ಅಲ್ಲಿನ ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೇ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದರು : It is a curse on the agriculturist family; It is a curse on the farmer.'' ಒಂದು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ತಹಶೀಲು ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಸರಕಾರದವರೆಗೆ ಬರಲು ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜನ ಅಲ್ಲಿ ರಕ್ತದಿಂದ ಕೈ ತೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ತೊಂದರೆಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದೂ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಹೀಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದವರು ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ಇಲ್ಲಿ ಪಾಸುಮಾಡುವುದು ಖಂಡಿತ ಸರಿಯಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲೇ ಅದೇ ಭಾಗದಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಅನುಭವಿಗಳೂ ಹಾಗೂ ಅಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದಂತಹವರೂ ಆಗಿರುವ ಈ ಸಭೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವಾಗ ಸರಕಾರ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಈಗ ಸೆಲೆಕ್ಟು ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಾನೂನಾಗಿ ತಂದರೆ ಇದರಿಂದ ಜನಗಳಿಗೇನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ನಾನು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೇಳುವುದು ಈಗ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತಂದು ಏನೇನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ! ಜನತೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿನ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ ? ಎಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಜನತೆಗೆ ಹಂಚಿದ್ದೀರಿ ? ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರಿಗೆ ಅವರ ತಾತನ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಬಂದಿರುವ ಆಸ್ತಿ ಇದೆ. ಅವರಿಗೆ ಐದು ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರುಗಳು ಇರಬಹುದು. ಅವರಿಗೆ ಸುಮಾರು 300 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ 60 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಬರಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರಿಗೆ ಐದು ಜನ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಬೇಕಾಗಿ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಿಲ್ಲ. ನಾವು ಒಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಅದು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಸುಮಾರು ಎರಡೂವರೆ ಕೋಟಿ ಜನತೆಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತಹ ಶಾಸನಮಾಡಿ ಶಾಸನದ ಕಡತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವಾಗ ಇದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಆಗುವ ಅನುಕೂಲಗಳೇನು ಮತ್ತು ಸುತ್ತು ಮುತ್ತಲಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಂದ ಬರುವ ಜನತೆಗೆ ಆಗುವ ತೊಂದರೆಗಳೇನು ಎನ್ನುವುದನೆಲ್ಲಾ

ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅನಂತರ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಯಾವುದನ್ನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡದೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನು ತರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಭೂಸುಧಾರಣೆಯನ್ನೇ ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿ ಜಾರಿಗೆ ತಂದಿಲ್ಲ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜತ್ತಿಯವರ ವರದಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಆಕ್ಟು ಎಂದು ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಎಷ್ಟು ಎಡರು ತೊಡರುಗಳು ಬಂದವು ಎನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಜನರ ಹಿತಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸದೆ ಇಂತಹ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ತರುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ! ಇದರಿಂದ ಜನತೆಯ ಹಿತಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಛಿದ್ರವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಎಂದು ಹಿಂದೆ ಈ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ತಂದರೂ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಅದನ್ನೇತಕ್ಕಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಲಿಲ್ಲ ? ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ಅವರಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅವರಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಗಟ್ಟಲೆ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ರೈತರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಜನರಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆಲ್ಲ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಎಲ್ಲಿಂದ ತಂದು ಕೊಡಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ? ಉಳುವವನಿಗೇ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೇನೋ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಸುಮಾರು 60 ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ಇರುವ ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅವನ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಇಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಎಂದು ಹಂಚಬೇಡವೇ ? ಆದರೆ ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರ ಮಕ್ಕಳಂತಹವರು ಒಬ್ಬರು ಇಂಜನೀಯರಾಗಬೇಕು, ಒಬ್ಬರು ಡಾಕ್ಟರಾಗಬೇಕು, ಒಬ್ಬರು ಪೈಲಟ್ ಆಗಬೇಕು, ಒಬ್ಬರು ಮೈಸೂರು ಸರಕಾರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉನ್ನತ ಉದ್ಯೋಗ ಪಡೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಇರುವಂತಹ ಜನರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಬಡ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಹಿಡಿ ಅನ್ನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದರಂತೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ನೀವೆಲ್ಲ ಬಹು ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರು ಸೆಕ್ಟರನ್ನು ಮುಂದೆ ತರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಮಾಡಲು ಯಾವ ಯಾವ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ? ಆಹಾರವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಆಹಾರ ಹೆಚ್ಚು ಬರದೇ ಹೋದರೆ ಬೆಲೆಗಳು ಹೆಚ್ಚಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಇಲ್ಲ. ಸರಕಾರ ಅನ್-ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ತಕ್ಕ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ.

"The property should go to the first son. Then what happens to the other sons ? One man will go to the military ; one will become an Advocate and the others will have some other functions to discharge."

ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಜನ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಭೂಮಿ ಕೊಡಲು ಹೆಚ್ಚು ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ ? ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಇದರಿಂದ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗದೇ ಹೋದರೆ ಅದರಿಂದ ಆಗುವ ಉಪಯೋಗವೇನು ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾನೂನು ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಇಲ್ಲದಂತಹ "ಬಾರಬೇರಿಯಸ್ ಲಾ" ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು, ಒಂದು ಬಡ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಹತ್ತು ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿ ಇದ್ದರೆ ಅವರ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಮಕ್ಕಳಿಗಾಗಿ ಯಾವ ಭೂಮಿಯನ್ನೂ ಹಂಚುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಬಡ ಜನಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಇರುವ ಅನ್ನಸಂಪತ್ತನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ ? ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಊಟ ಮಾಡುವ ಹೊಟ್ಟೆಯ ಮೇಲೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸರಕಾರ ಹೊಡೆಯುವುದು ಸರಿಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ ಇದರಿಂದೇನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನ ಹೆಚ್ಚು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದಿರಿ. ಆದರೆ ಅದರಂತೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಬೆಳೆಯುವವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದಾಗಿ ಅವನು ಹೆಚ್ಚು ರಾಗಿ ಬೆಳೆಯಲು ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ನೀವು ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದೆಲ್ಲಾ ಬರೀ ಕಾಗದದ ಪುರಾಣವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಜನರ ಹಿತರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಲಾಸು (9)ನ್ನು ಖಂಡಿತ ತೆಗೆದು ಹಾಕುವುದು ಸೂಕ್ತವಾಗಿದೆ. ಇದು ಎಷ್ಟು ಜರ್ಜರೀಭೂತವಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವೇ ನೋಡಿ : "Restriction on partition of land"

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

4-00 P.M.

ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೀಗೆ ಈ ದಿವಸ ಈ ಪ್ರಿವೆನ್‌ಷನ್ ಆಫ್ ಫ್ರಾಗಮೆಂಟೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾಗ ಆ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಶಾಸನವನ್ನು ಏಕೆ ತಂದರು ? ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾದರೂ ಏನು ? ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇವರು ಆಡಳಿತವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿಗೆ 18 ವರ್ಷಗಳಾಯಿತು, ಈ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ರೈತರ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆಲ್ಲಾ ಉಣ್ಣಲಿಕ್ಕೆ ಅನ್ನ, ಉಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸರ್ಕಾರದವರೇನು ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಇವರೆಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ನಾವೀ ದಿವಸ ಆ ಪಾಕಿಸ್ತಾನದವರನ್ನೂ, ಚೀನಾದವರನ್ನೂ ಅಧಃಪಾತಾಳಕ್ಕೆ ತುಳಿದುಹಾಕುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ಆಡಳಿತ ಪಕ್ಷದವರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು 18 ವರ್ಷಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಇವರು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ಅಂಥ ಅನುಕೂಲ ಕಲ್ಪಿಸಿದ್ದಾರೆ, ದೇಶೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯಗಳೇನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿ ? ಇವರು ಅಧಿಕಾರವನ್ನೇನೋ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಕಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಓಡಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಶುಚಿಯಾದ ಊಟ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಸೇವನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಸೊಗಸಾದ ಬಂಗಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇವರು ಬೆಳಸಿರತಕ್ಕದ್ದೇನೆಂದು ಕೇಳಿದರೆ--ಕಾಗದದ ಫೈಲುಗಳು ಮಾತ್ರ. ಆ ಕಾರ್ಯ ಒಂದನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇವರು ಇನ್ನಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆ, ವ್ಯವಸಾಯ, ಆರೋಗ್ಯ, ಈ ಬಾಬುಗಳಲ್ಲಿ ಇವರೇನು ಪುರುಷಾರ್ಥ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಲಿ. ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರನ್ನು ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ, ಮೆಡಿಕಲ್ ಬಾಬಿನಲ್ಲಿ ಪಾರಂಗತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ! ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಓದಿರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೇ ಕೆಲಸಗಳಿಲ್ಲ. ನೆನ್ನೆ ತಾನೆ ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಅರಸರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ, ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಜನರು ಅರ್ಜಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದದರಲ್ಲಿ 200 ಜನರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ತರುವುದರ ಅರ್ಥವೇನೆಂಬುದೇ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಶಾಸನ ಕಡತಕ್ಕೇರಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪರಿಹಾರ ದ್ರವ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದ ಜನರು ಆ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ! ಯಾವ ಊರಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ? ಪರಿಹಾರದಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಹಣವೇನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ರೂಪಾಯಿಗೆ 17 ಪೈಸೆ ಬೆಲೆ ಇರುವಾಗ ಆ ದುಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರೆಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ? ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಯಾವ ಯಾವ ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಏನೇನು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದಾರೆ! ನಾನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ದೂಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರ ರೀತಿ ನೀತಿ, ಅವರ ತತ್ವ ಏನಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೇ ನನಗೆ ಅದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕು. ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವಂತೆ ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೋ-ಆಪರೇಟೀವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೂ ಏನೇನನ್ನೋ ಸೇರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಪಡೆದು ಊರನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದಮೇಲೆ ಶ್ರಮಜೀವನಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ಜನಗಳಿರತಕ್ಕ ಊರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಅಂದರೆ ಮುಂದೆ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಮತ್ತು ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಉಳಿಯತಕ್ಕ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಊರಿನಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ ಜನರೇ ಇಲ್ಲದ ಮೇಲೆ; ಅದನ್ನು ಯಾರು ಉಳಬೇಕು ! ಅಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ! ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಎತ್ತುಗಳಿಲ್ಲ, ನೇಗಿಲುಗಳಿಲ್ಲ, ಉಳತಕ್ಕ ಜನರಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಕಾನೂನನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ? ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳುವುದೇನೆಂದರೆ—ಅವರಿನ್ನೂ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾರ್ಯಗಳು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕವಿವೆ ; ಆದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕಿಟ್ಟು, ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿರುವಂಥ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾನೂನುಗಳು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಇವೆ, ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇಂಥ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತರುವುದರಿಂದ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ—ಕುಶಲ ವರ್ಗದವರಿಗೆ, ಪಂಡಿತರಿಗೆ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಸಿಕ್ಕಿ ಅವರ ಜೀವನ ಸುಗಮವಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ, ಅಷ್ಟು ವಿನಾ ಇದರಿಂದ ಹಳ್ಳಿಯ ಜನರಿಗೇನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ

ಮಂತ್ರಿಗಳ ಅಜ್ಜನಿಗೆ 300 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರಬಹುದು, ಅವರ ಮುತ್ತಜ್ಜನಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಜಮೀನಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರು ಆಳವಾಗಿ ವಿಚಾರ ಮಾಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನನಗೆ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂಬ ಇರಾದೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಓದಿದ ಮೇಲೆ ಇದರಿಂದ ನಾಳೆ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆಂಬುದು ನನಗೆ ಅರಿವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಒಂದೊಂದು ಕ್ಲಾಜೂ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚುಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಡೆಫಿನಿಷನ್ ಕ್ಲಾಜ್ ಬಹಳ ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿದೆ.

> "agricultural year", "Commissioner", "consolidation of holdings", "consolidation Officer", "Co-operative Society", has been defined.
>
> "fragment" means a plot of land of less extent than the appropriate standard area determined under this act :
>
> Provided that no plot of land shall be deemed to be fragment by reason of any diminution in its area by diluvian."

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಎಂದರೇನೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಇದರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದೆ, ಅದು ಎಲ್ಲಿಯೂ ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಎಂದರೇನು ? ಅನ್ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಎಂದರೇನು ? ಅನ್‌ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಎಂದು ಯಾವಾಗ ಕರೆಯಬೇಕು? ಅದೇನು 10 ಗುಂಟೆಯೇ, 10 ಎಕರೆಯೇ, 100 ಎಕರೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಇದರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿ ನೋಡಿದೆ, ಎಲ್ಲಿಯೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಹೇಳಿರತಕ್ಕ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟ್ ಎಂದರೇನು? ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಎಷ್ಟಿರಬೇಕು ಅನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

> "(1) 'standard area' in respect of any class of land means the area which the State Government may, from time to time, determine under Section 5 as the minimum area necessary for profitable cultivation in any particular local area and includes the standard area revised under the said section ; "

ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ—ನಾಳೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ರೀತಿಯ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ನಿರ್ಧರಿಸುವಂತೆ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಟಿ. ನರಸೀಪುರಕ್ಕೇ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ, ಚಾಮರಾಜನಗರಕ್ಕೇ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೇ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ, ಮುತ್ತುಗದ ಹಳ್ಳಿಗೇ ಒಂದು ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಎಂದರೇನೆಂಬುದೇ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ನನಗೆ ರಾಜಸ್ವ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇನ್ನು ನಾಳೆ ಸೆಕ್ಷನ್ (5) ರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದನಂತರ ಎಂದರೆ, ಹಾಗೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಯಾರು ? ಯಾವಾಗ ಅವರು ನಿಗದಿ ಮಾಡುವುದು ? ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಅವರು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದೂ ಸಹಾ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕೆರೆಯ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಭೂಮಿಯಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಸಂಸಾರಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಅದು ತುಕಡಿ ತುಕಡಿಯಾಯಿತು ಅನ್ನುವುದಾದರೆ, ನಾಳೆಯ ದಿನ ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನರು ಬೇಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರಬೇಕು ? ಉಳಿದವರ ಗತಿಯೇನಾಗಬೇಕು ಇದು ಖಂಡಿತ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಕಾನೂನು. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಜಮೀನೆಲ್ಲ ತುಂಡುತುಂಡಾಗಿ ಕಂಡಿತೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅದನ್ನು ಈಗ ಒಂದುಗೂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬೇರೆ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಅಂದರೆಷ್ಟು, ಹೇಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂಬುದನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಇದರ ಮೇಲೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಮಾತನಾಡಬಹುದು, ಅಷ್ಟೊಂದು ಇದರಲ್ಲಿ ಅಳವಡಿಸಿದ್ದೀರಿ.

CLAUSE 8 : No land in any local area shall be transferred or partitioned or sub-divided so as to create a fragment.

(ಶ್ರೀ ಸಿ. ಜೆ. ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ)

ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ? ಅದಕ್ಕೇ ಕೇಳಿದೆ. ಸೆಕ್ಷನ್ ಎಂಟರೊಳಗೆ ನಾಲ್ಕು ಜನ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರು ಇದ್ದಾರೆ, ಒಬ್ಬನು ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಫ್. ಆರ್. ಸಿ. ಎಸ್. ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಪಡುತ್ತಾನೆ, ತುಂಗಭದ್ರಾ ನಾಲೆಯ ಕೆಳಗೆ ಜಮೀನು ಇರುತ್ತದೆ ಆಗ ಅವನು ಅವರ ಅಪ್ಪನನ್ನು ನನಗೆ ನನ್ನ ಭಾಗ ಮಾಡಿ ಕೊಡು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇರುತ್ತಾನೆ, ಅಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನೀವು ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಡಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವವರು ಯಾರು ? ಶ್ರೀಮಂತರು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಅವರಿಗೆ ಹಣ ಕೊಡಲು ಹಣವಂತರು ಮುಂದೆ ಬರುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಜಮೀನನ್ನೇ ನಂಬಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂತಹವರಿಗೆ ಇದು ಒಂದು ಕುಠಾರಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಇದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಪರಿಣತರ ಸಮಿತಿಯೂ ಕೂಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. 64ರಲ್ಲಿ ತಾವು ರಿಲಿಜಿಯಸ್ ಎಂಡೋಮೆಂಟ್ ಬಿಲ್ ತಂದು ಯಾವ ರೀತಿ ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಇದನ್ನೂ ಕೂಡ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕೋಲ್ಡ್ ಸ್ಟೋರೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಇಡಿ. ದೇವರ ದಯದಿಂದ ಪಾಕೀಸ್ತಾನ ನಾಶವಾಗಿ, ಚೈನಾ ಸರ್ವನಾಶವಾಗಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ 1967ರಲ್ಲಿ ಚುನಾವಣೆ ನಡೆದರೆ ಈ ಬಿಲ್‌ನಿಂದ ತಮಗೆ ಅಪಘಾತವಾದೀತು ಎಂಬ ಭಯ ಇದೆ ; ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ವಿನಯದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಈ ಬಿಲ್ಲು ಬಹಳ ಕುಠಾರಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ; ಇದು ಜಾಯಿಂಟ್ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ, ಯಾವ ಪರಿಣತರೂ ಇದನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

Sri R. S. HEGDE (Honnawar).—Sir, while congratulating the Revenue Minister for the introduction of the Mysore Prevention of Fragmentation and Consolidation of Holdings Bill, 1964, I must at once say that the proposed Act with suitable amendments is bound to afford good basis for the effective and intensive implementation of the modern method of cultivation and as such it is bound to be definite land mark in the development of the agricultural sector. By and large it is a progressive piece of legislation. The traditional Indian sentimental feeling attached to land should inevitably be sacrificed in the interest of national agricultural development. Sir, it has been repeatedly stressed by the Planning Commission and land experts in India, that there is a great pressure on agricultural land as nearly 70 per cent is supposed to be occupied with agriculture; so much so it has affected production in the food front. Even to relieve the pressure on land, the proposed Act is a Penaced. With Hindu system of joint family and partition of property, almost every two or three generations, with the present rate of human production the time is not too far when a situation will arise that the lands will be cut into small pieces and the bunds generally erected to demarcate the boundary between different owners might eat away half of the aggregate area affecting production to a great extent. The criticism is that we have only fragments and they should not create doubts regarding the bona fides under the Act. What the Act aims at is not to encourage the acts of parties resulting in future fragments and to legally back up all those acts which support consolidation.

In the preamble to the Act, it is provided to prevent the fragmentation and to provide for the consolidation of holdings. With this objective in view the proposed Act has to be examined. Nevertheless, I make the following suggestions.

The definition in clause 2 (c) is not happy. It is not contemplated in the Act that the Government is to snatch away the lands from the owners and distribute to others. Besides, the word 'fragment' does not appear in that definition of "consolidation of holding" when the very scheme is to consolidate the fragments. Section 2 (1) has to be suitably modified. Standard area is not going to be uniform throughout the State. Natural, topographical historical, sociological and other considerations with regard to agricultural operation have to be necessarily taken into account while fixing the area. Government should not be empowered to fix the standard area. It must be left to the legislature.

In Section 5 (2) the standard area should not be revised often. The Act must be given a fair trial for atleast 25 years. Revision of the area will create unnecessary complications.

Section 7 deserves to be re-examined. Section 7 prohibits the creation of the lease in respect of a fragment. But it is very important to note that Section 7 does not make provision for prohibition of the transfer of an existing lease which is a fragment. Suitable provision has to be made preventing transfer of a lease which is a fragment. The wording of the Act is analogous to the Bombay Act. The High Court of Mysore held that it is not applicable to leases which are fragments Proviso to Section 7 rightly provides for mortgages of a fragment to Government, Co-operative Society, Land Mortgage Bank. A land holder can mortgage his property to any one of these institutions. But it must necessarily be provided that when these lands are to be sold, to realise the debt they must be purchased by a contiguous holder of land. When once the Government or the co-operative society or a bank is to sell the property for the realisation of the debt, a condition has to be imposed that when it is auctioned it must be purchased only by a person who is a contigous owner. When you are imposing certain limits with regard to auction sales by courts, I should envisage a situation when such conditions are imposed even to auction sales held by Government or held by a Bank or by a Co-operative society. Therefore the proviso also must be suitably amended so as to make a provision that in the event of sale by the Government or by a co-operative society or by a bank to which a fragment has been mortgaged, in that sale, only a contiguous owner should purchase that land.

Then Sir, Section 11 has to be examined. Under Section 11, if a fragment is sold contrary to the provisions of this Act, it is made penal. It says that he has to pay Rs. 500. He pays Rs. 500; what about his land? Section 11 (3) says that the Deputy Commissioner is to summarily evict; all-right, the Deputy Commissioner summarily evicts the person; what next? The person who sells the land will not get the land; the person to whom the property is sold will not get the land; If the Deputy Commissioner evicts a person, who is to be in possession of the land? Are you going to create a no-man's land so far as that land is concerned? Therefore, a suitable amendment has to be made so as to make it clear as to in whom the property vests after the Deputy Commissioner evicts

(Sri R. S. Hegde)

the man from the fragment which has been sold by a person to another. Therefore, that also requires to be re-examined.

Then, finally, I submit that the fragment has to be sold to a contiguous owner. Take for instance, there are four contiguous owners by the side of a fragment; to whom it has to be sold? What I submit is even in selling a fragment to a contiguous owner, priority has to be fixed either on the basis of the area held by the contiguous owner or by some other basis.

Sri H. D. DAVE GOWDA (Holenarasipur).—Highest bidder.

Sri R. S. HEGDE.—It is not going to be auctioned. Highest bidder comes in only when there is auction. Therefore, if it is to be privately negotiated, then priority has to be fixed in cases of fragment which has to be sold to contiguous owners who are more than 4 or 5. Otherwise if this is not fixed, there is going to be certain unhealthy competition as far as the price is concerned. Therefore, with a view to create certain healthy atmosphere among the contiguous owners, it is absolutely essential that certain suitable provision has to be made in the Act with regard to fixing of priority as far as selling of a particular fragment to a contiguous owner is concerned.

Then, Sir, in Chapter 3, it must be very clearly envisaged that this Act is going to consolidate holdings which are fragments. Otherwise, there is bound to be so much of confusion regarding the implementation of Chapter 3 under this Act and also implementation of the Mysore Tenancy Act and the implementation of the Joint co-operative farming under the Co-operative Societies Act.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Have you seen the fate of co-operative farming societies now?

Sri R. S. HEGDE.—I am not concerned with that. I submit that Section 15 should confine itself to consolidation of fragments only. Section 15 should not aim at redistribution of holdings which are not fragments. If it aims at redistribution of holdings which are not fragments, then there is bound to be conflict between the Tenancy Act and the provisions of the proposed Act. In order to avoid any conflict in the effective implementation of both these Acts, Chapter 3 of this Act should aim only at the consolidation of fragments and the Settlement Commissioner should only be empowered to deal with fragments which are to be disposed of by private negotiations. It is common knowledge that it is the contguous owner that will further the method of consolidation. But if there are fragments left despite elimination of private sale, the consolidation officer should only be empowered to deal with those fragments and not with the properties held by land owners which are not fragments.

Then Sri M. R. Patil made certain suggestions regarding sections 29 and 34. Regarding Section 34, he has quoted the Bombay Rule. The Rules made by the Bombay Government in my humble submission are quite consistent and those rules must be there. Otherwise, there is

going to be a conflict between section 34 of the Bombay Act and also Section 64 of the Tenancy Act. In Section 64 of the Bombay Tenancy Act, a land has to be sold to the tenant only. If a rule under fragmentation Act is not made, then the Bombay Act will be evaded. Then it need not be sold to the tenant; it can be sold to any person. So, in order to prevent such contingencies, the Bombay Act has made certain rules so that there should not be inconsistencies between the Tenancy Act and the provisions of the Fragmentation Act. Therefore while fully endorsing the principles laid down in the present Act, Sir, I submit, this Act must only be confined to the consolidation of fragments and it should not touch even the fringe of the other holdings of the owners. Thank you, Sir.

(MR. SPEAKER in the Chair).

4-30 P.M.

SRI V. S. PATIL (Belgaum).—Sir, this Bill has been introduced, I hope, with the best intention of developing agriculture in the State. Just like our Land Reforms Act, this also is an important part of developing agriculture. When we were in Bombay area, this was considered essential and an Act was passed in 1947 and it is being implemented in that area since that time. No doubt, at least on our side, the agricultural lands have been divided into such tiny portions that it has become rather difficult for the efficient working or production of the agricultural produce. By these tiny divisions, the working of schemes like the Grow More Food and others have been hampered. Not only that when these tiny portions are there which are not sufficient for any small family to subsist, still they have to remain in that villge for the sake of that tiny portion of land wasting the whole of their energy without any work, because these tiny portions do not give them complete employment for the whole year. Further these small portions are divided in such a way that if any development is thought of by cultivators, due to these unhealthy divisions, it becomes impossible for them to develop agriculture unless some surrounding portions are amalgamated with that. The result is that the cultivators are without any work and the land is practically wasted even though we can get twice or thrice the yield if they are consolidated and turned into some good area which will give full employment to the cultivator and facilitate developing them. These are the basic principles on which the Bombay Act was passed and at that time we expected that certainly good results will come out. All the Legislatures including the Parliament pass laws with the definite view to benefit the population in country as a whole. But when we leave these matters for the implementation to our beuracracy, the whole thing is turned upside down. Our Bombay Act of 1947, even though it is worked out practically in the whole of Bombay area, still it is not completely finished or the consolidation work is not at all completed throughout the whole area. Such a long period has elapsed-practically 18 years! But still all the consolidation work has

(SRI V. S. PATIL)

not at all been done and the main object with which the Act was passed, is practically frustrated by the lethergy and carelessness and lack of enthusiasm on the part of our beuraocracy. The expenditure that is incurred is heavy—there is no doubt about it. But it has not proved beneficial because of lack of enthusiam and sincerity amongst our beauracrats. In order to avoid this, I feel, Sir that some changes ought to be made in the present Bill which is drafted on the lines of the Bombay Act. The provisions must be simple, must be understandable and must be less expensive. If these things are kept in view, then I feel the criticism that is levelled against the present measure may lose its force. I personally do not know the actual conditions in this area. But I feel Sir, that due to the vast increase in the population, it is quite natural and as agricultural lands are divisible to any extent, possibly the same conditions must have been prevailing in this area also. A village about 50 or 60 years back consisted of about 200-250 people. It has now swelled up to more than 1000 or 1500. So, the division of land is inevitable. But this division is not generally done on any scientific basis. They went on dividing whatever was there in equal parts between the sharers.

Sri C. J. MUCKANNAPPA.—Provide them other avenues of employment.

Sri V. S. PATIL.—That will depend upon the Government. I do not know whether our Government can do it, because they throw the burden on Delhi and Delhi sends it back directly to Bangalore or Bombay and this huge work of giving employement is being tossed from the Centre to the State and from the State to the Centre. It is a very difficult job. Unless we are shocked by some other nation or by some other calamity, just as we were shocked by the Chinese and the Pakistanis recently, unless there is some such shock, I do not think our Government will open their eyes and take up this big job of employment. They require some such shock. So, my submission is that the measure should be simplified as far as possible. The powers vested in the beuracracy should be cut down as far as possible to the minimum because we know how our beuracrats are working. We had passed a law for the betterment levy in 1961. According to Government sources or admission, we have raised more than 80 crores of rupees as loan for the construction of these big irrigation projects. They are completed. But is there any recovery ? Government have appointed several officers. They are simply sitting in their places with their paraphernalia and practically doing nothing. They have done nothing at all. They become a burden on the State treasury. This is the way in which our beuracrats are working and that is the reason why all our efforts and the efforts of this House as well as of the Parliament, are not bearing fruit. That should not be the case and that is why I should like to request the Hon'ble Minister in charge of this Bill to minimise the powers given to these beuracrats

and see how best the Bill can be simplified. As my Hon'ble friend Sri M. R. Patil suggested, the U. P. Bill may be taken as the model. I have not studied it, but it is his opinion. As this Bill is going to a Joint Select Committee or a Select Committee, I think this aspect of the matter, to simplify the Bill, to curtail the powers of these officers, should be looked into and see that the real intention behind the prasent Bill is implemented. If these views are taken as the basis, I think, Sir, my friends in the old Mysore area will not object to the passing of this Bill.

Many of us, or every villager, know that it is impossible for him to meet the expenses of his family on the small piece of land that has been allotted to his share. But as there is no other employment outside, he has to stick to it, and that is creating half-starve people in our country. In order to remove all this, I think the Bill should be passed and implemented. It is not merely passing. We have passed many laws, but they have not been implemented at all.

SRI C. J. MUCKANNAPPA.—They are waiting for an auspicious hour.

SRI V. S. PATIL.—That should not be the fate of the present Bill. Take for instance, the Land Reforms Act. In Bombay that Act has been implemented from 1947 or 1948. Here, it has just come into being on the 2nd of August. But even the rules, which are required to be framed, I think, the Government has not as yet framed. They may be framing. But so many rules are required to be framed and so many matters are entrusted to the Government for framing of the rules it will require some more time for framing the rules. Then we have to establish those tribunals. All these things will require a lot of time. I think delay is always dangerous. Delay will not in any way be beneficial either to the rulers or to the ruled, either to the ruling party or to the opposition party. and in general, it will be harmful to the nation. That is why I should like to submit that the idea to implement must be before the legislators when we pass any particular enactment. That is why I should like to request the Hon'ble Minister in charge to go through all these matters and see how we can simplify all these sections.

I have gone through these provisions. I wanted to say particular thing on these various sections or clauses. But, as the matter is going to be referred to the Joint Select Committe, I think the Committee will look into it and when the report comes up, then, I will offer my remarks on the various sections. So, Sir, I commend this Bill to the House and I hope, that all other members also will support the Bill and try to implement it.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಮಸಿಯಪ್ಪ (ಹಿರಿಯೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರತಕ್ಕ, 1964ನೇ ಇಸವಿಯ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿವೆನ್‌ಷನ್ ಆಫ್ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ಇದರಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರಬಹುದಾದಂಥ ಕೆಲವಾರು ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಇದರಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥ ಕ್ಲಾಜುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ಉದ್ಭವಿ

(ಶ್ರೀ ಎ. ಮಸಿಯಪ್ಪ)

ಸುವಂತಹ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರು ಕೆಲವಾರು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ಇದನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಾ, ಇದು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕ್ಲಾಜನ್ನೂ ಕೂಡ ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆಮಾಡಿ, ಇನ್ನು ಅನೇಕ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಪುನಃ ತಂದು ಅದರ ವರದಿಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಚರ್ಚೆಗೆ ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ನಾನಾದರೂ ಮುಖ್ಯವಾದ ಒಂದೆರಡು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಈ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ನನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಈ ಜಮೀನುಗಳ ಹಂಚಿಕೆ ಅಥವಾ ಭಾಗವಾಗತಕ್ಕದ್ದು ಅನ್-ಇಕನಾಮಿಕ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಎಂಬ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡತಕ್ಕ, ರೈತನಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲಾಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ, ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಇದನ್ನು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಹಂಚಿಕೆ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಈಗಿನ ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ಈ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರ ಯೋಚನೆಮಾಡಿರುವುದು ಸಕಾಲಿಕವಾಗಿದೆ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್‌ಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕ್ಲಾಜಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ತೊಂದರೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಬಹಳವಾಗಿ ಯೋಚನೆಮಾಡತಕ್ಕ ಅಂಶಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಆಕ್ಟನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದು ಅದರಲ್ಲಿನ ಸೀಲಿಂಗ್ ಆನ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 27 ಅಥವಾ 18 ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಎಕರೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಿಗದಿ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸನ್ನು ದೊಡ್ಡ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಭಾಗ ಮಾಡುವಂಥಾದ್ದು ವಿಮರ್ಶಾತ್ಮಕವಾಗಿರುವುದಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಮತ್ತು ಯಾವ್ಯಾವ ಏರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುತ್ತಾರೆ ಅಥವಾ ವಿಲೇಜ್‌ವೈಜ್ ಹೋಬಳಿವೈಜ್, ತಾಲ್ಲೂಕುವೈಜ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂಬುದು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಭೂಮಿಯ ಸ್ವಭಾವ ರೈತರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಭೂಮಿ ಭೂಮಿಗೂ ಒಂದು ಅಂತರವಿರುತ್ತದೆ, ಒಂದೊಂದು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿರುತ್ತದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯಾಭಿವೃದ್ಧಿ, ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯ ಬಹಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಗಬೇಕು. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರೆ ಭೂಮಿ, ಕೆಂಪು ಭೂಮಿ ಇರುತ್ತದೆ, ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಇರುವ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕಡೆ ದೊಡ್ಡ ಕೆರೆಗಳು, ಸಣ್ಣ ಕೆರೆಗಳು, ಕಪಿಲೆ ಬಾವಿಗಳು, ಈ ರೀತಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಇವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇವೆ. ಬತ್ತದ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಪಾಸ್ಟ್ ಏರಿಯಾಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟುಗಳಿವೆ. ಇನ್ನು ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಚಿಕ್ಕನಾಯಕನಹಳ್ಳಿ, ತಿಪಟೂರು ಮತ್ತು ಅರಸೀಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ತೆಂಗು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಏರಿಯಾಗಳನ್ನು ಲೆಕ್ಕಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ದೊಡ್ಡದು ಮಾಡುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬರೀ ಎರೆ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಾಗಲೀ ಅಥವಾ ಕೆಂಪು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಾಗಲೀ ಯಾರಿಗೂ ತೊಂದರೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಭೂಮಿ ಇರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ 10 ಪಲ್ಲ, ಅಥವಾ 12 ಪಲ್ಲ ಬತ್ತ ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, 15 ಮಣ ಹತ್ತಿ ಬೆಳೆಯಬಹುದು—ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲಿ ಅಡ್ಜಸ್ಟ್ ಮಾಡಬಹುದು ಬತ್ತ ಅಥವಾ ಇನ್ನೊಂದು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯಬಹುದು, ಆದರೆ ಅಡಿಕೆ, ತೆಂಗು, ಅಥವಾ ಹೊಗೆಸೊಪ್ಪು ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಯುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೇಶಾದ್ಯಂತ ರೈತ ವರ್ಗದವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳೇನಿವೆ, ಇದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಅಥವಾ ದುಷ್ಪರಿಣಾಮ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೂಡ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯವರು ದೀರ್ಘವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂತಹ

ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು. ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅವರು ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಗೆ ತಮ್ಮ ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಾನ್ಯ ಸಭೆಯವರು ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ (ಗಂಡಸಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದಿರುವ ಮೈಸೂರು ಪ್ರಿವೆನ್‌ಷನ್ ಆಫ್ ಫ್ರಾಗ್ಮೆಂಟೇಷನ್ ಅಂಡ್ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ನಾನು ವಿರೋಧಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅನೇಕ ವೇಳೆ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೂ ಕೂಡ ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಮಾಲೋಚನೆಯನ್ನು ನಡೆಸದೆ ಅದನ್ನು ತರಬಾರದು ಎಂದು. ಇಂಥಾ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ರೈತ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಕೊಡಬಾರದ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರು ಈ ಸರ್ಕಾರ ಏತಕ್ಕೆ ಬಂತು, ಇಂಗ್ಲೀಷಿನವರು ಇದ್ದಾಗ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಸುಖವಾಗಿದ್ದೆವು, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. "ಮಾರಿ ಕಣ್ಣು ಹೋತನ ಮೇಲೆ" ಎನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಕಣ್ಣು ಯಾವಾಗಲೂ ರೈತರ ಮೇಲೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ರೈತರ ಮಕ್ಕಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೃಷ್ಣಪ್ಪನವರು ಸರ್ಕಾರದ ಕಣ್ಣು ರೈತರ ಮೇಲೆ ಬೀಳದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ನಿಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರ ತಂಟೆಗೆ ಹೋಗಬೇಡಿ. ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ರೈತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಒಂದಾದ ಮೇಲೆ ಒಂದು ತರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ರಿವೈಜ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತಂದು ರೈತರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಗೋಳು ಹುಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೇನೂ ಒಳ್ಳೆಯದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ರೈತರೇ ದೇಶದ ಬೆನ್ನುಮೂಳೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸರ್ಕಾರ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ "Both the first Five-Year plan and the Second Five-Year plan have emphasised that in all States, Programmes for Consolidation of Holdings should be expanded and pursued with vigour." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇದುವರೆಗೂ ಇವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ? ಫ್ರಾಗ್ಮೆಂಟೇಷನ್ ಅನ್ನು ಪ್ರಿವೆಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದ್ದಾಗ ಜನಗಳು ತಮ್ಮ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಫ್ರಾಗ್ಮೆಂಟೇಷನ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏತಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ? ಜಮೀನನ್ನು ಭಾಗ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಏತಕ್ಕೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ? ಇದುವರೆಗೂ ಏತಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದರು ? ನಮ್ಮ ಹಳೆಯ ಮೈಸೂರು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಕಾರ-ಬಂದು ಎಂದು ಇತ್ತು. ವಿಲೇಜ್ ಮ್ಯಾಪ್ ಅಂದರೆ ನಕಾಶೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗೂ ಹಂಚಿಕೆಯಾಗತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಮಗೆ ಸ್ವರಾಜ್ಯ ಬಂದ ಮೇಲೆ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್ ಬಂತು. ಮ್ಯುಟೇಷನ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಬೇರೆ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರ್ವೆನಂಬರಿಗೂ ಸಬ್ ನಂಬರ್ ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಟ್ಲಾಸ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೊದಲು ಇಷ್ಟು ಫ್ರಾಗ್ಮೆಂಟೇಷನ್ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್ ಒಂದು ಯೂನಿಟ್ ಆಗಿತ್ತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದು ಸರ್ವೆನಂಬರ್ ಒಂದು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ರೆಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್ ಮಾಡದೆ ಇದ್ದರೆ ಇವೊತ್ತು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು ಅದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದರು ? ಈ ತರಹ ಫ್ರಾಗ್ಮೆಂಟೇಷನ್ ಮಾಡಕೂಡದು ಸರ್ವೆ ನಂಬರ್‌ಗಳು ಯೂನಿಟ್ಟಾಗಿರಬೇಕು ಸಬ್ ನಂಬರ್ ಆಗಿ ಡಿವೈಡ್ ಮಾಡಕೂಡದು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್ ಮಾಡಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಎಂಟ್ರೀಸ್ ಮಾಡಿ ಅದು ಹನುಮಂತರಾಯನ ಬಾಲ ಬೆಳೆದ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇವೊತ್ತು ರೆಕಾರ್ಡ್ ಆಫ್ ರೈಟ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಎಂಟ್ರಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ನೂರಾರು ಸಬ್ ನಂಬರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸ್ವಲ್ಪ

(ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಲಿಮಿಟೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಮಿನಿಮಮ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಟ್ ಎಷ್ಟು ಇರಬೇಕೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಕ್ಲಾಜ್ (4) ರಲ್ಲಿ; The State Government may, after such enquiry as it deems fit and after Consultation with such authority as may be prescribed provisionally settle for any class of land in any local area the Minimum area that can be Cultivated profitably as a separate plot.'' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ್ದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಡೆಫಿನೆಟ್ ಆದ ಪ್ರಾಪೋಜಿಷನ್ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಆಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಅಂಡ್ ರೀಜನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ''During Consolidation proceedings, noboby will become landless however small his holdings may be, and big holders will not get enlarged holdings'' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಇಷ್ಟು ಎಂದು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾವನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ವಿರೋಧಾಭಾಸವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತರುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಅವರನ್ನ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ ಬರೀ ಭೂಮಿಯ ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಬೆಳೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ರೈತನ ಒಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಬೇಕು. ಒಳ್ಳೆಯ ಮೆನ್ಯೂರ್ ಬೇಕು. ಇಂಟೆನ್‌ಸೀವ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಬೇಕು. ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡ ಜಮೀನು ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದು ಸೋಮಾರಿಯಾಗಿರತಕ್ಕ ರೈತನ ಕೈಗೆ ಸೇರಿ ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಆ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಲೋಕಲ್ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ಲಾಭದಾಯಕವಾದ ಏರಿಯಾ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ತಾವು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾವನ್ನು ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ರೈತರಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜಮೀನನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರ ಉದ್ದೇಶ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ಲೋಪಾಯ್ಸನ್ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಸಾಯಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಚೈನಾದೇಶದಲ್ಲಿ 1948 ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದಂಥಾ ಜಮೀನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನ್ಯಾಷನಲೈಜ್ ಮಾಡಿದರು. ಆಗ ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಇದ್ದಾರೆ ಎಷ್ಟು ಜಮೀನು ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಹಾಕಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನಿಗೆ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಎಂದು ಹಂಚಿದರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ತಲೆನೋವು ಇಲ್ಲ. ಆ ತರಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಂದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಇದೆ, ಎಷ್ಟು ಜನಗಳಿದ್ದಾರೆ, ಎಂಬುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಹಂಚಬಾರದು ! ಈ ತರಹ ಅರ್ಥವಾಗದೆ ಇರುವ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದು ರೈತರಿಗೆ ತಲೆ ನೋವನ್ನುಂಟು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ ? ಜಪಾನಿನಲ್ಲಿ ಬೆಟ್ಟಗುಡ್ಡಗಳ ಮೇಲೆಲ್ಲಾ ಸರ್ವೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಪ್ಲಾಟುಗಳು ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ರೈತರು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡಿ ಇಂಟೆನ್‌ಸೀವ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟು ಪ್ರಾಫಿಟ್ ಬರಬೇಕೆಂದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು, ಬೆಳೆಯನ್ನು ಬೆಳೆದು, ಅವರು ಇಡೀ ವಿಶ್ವಕ್ಕೇ, ಮಾದರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸ್ಟ್ಯಾಂಡರ್ಡ್ ಏರಿಯಾ ಫಿಕ್ಸ್ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ ! ನೀವು ಯಾವರೀತಿ ಬೇಕಾದರೂ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಕಾನೂನುಗಳಲ್ಲಿ ಸಿವಿಲ್ ಲಾಸ್ ಇವೆ, ಆ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಜಾಯಿಂಟ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಜಮೀನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತದೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಎಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡ ಮಗನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಸಿವಿಲ್ ಕಾನೂನನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಜಮೀನು ಎಷ್ಟು ಇರುತ್ತದೆಯೋ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹಿರಿಯಮಗನಿಗೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಆ ರೀತಿಯ ಕಾನೂನನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು ! ನೀವು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾನೂನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಟಾದ ಕಾನೂನಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಲೀಗಲ್ ಪ್ರೊಫೆಷನ್ನಿನಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಕೆಲವರಿಗೆ ಆಹಾರವನ್ನ ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ಸ್ ಬರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಾಯರುಗಳಿಗೆ ಆದಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಿಕೊಟ್ಟಂತಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇದರಿಂದ ಬೇರೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಹೇಳಬಲ್ಲೆ.

ಇನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಕ್ಲಾಜುಗಳಿಗೆ ಬಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಕ್ಲಾಜ್ (7) ರಲ್ಲಿ ''No person shall transfer any fragment in respect of which a notice has been given

under sub-section (2) of section 6, except to the owner of "Contiguous survey number or recognised sub-division of a survey number." ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನ್ಯಾಯವೇ ? ಈಗ ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಜಮೀನು ಇದ್ದರೆ ಅವನು ಪಕ್ಕದ ಜಮೀನನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಖರೀದಿಗೆ ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಜಮೀನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಲೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಅದನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಜಮೀನ್ದಾರನು ತನಗೆ ಬರತಕ್ಕ ಆದಾಯವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಅವನು ಜಮೀನನ್ನ ಕೊಡಬೇಕೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನ ಜಮೀನನ್ನು ಮಾರಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಜಮೀನು ಪಕ್ಕದವನಿಗೆ ಸಿಕ್ಕದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಎದುರು ಪಾರ್ಟಿ ಆ ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಏರಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅಥವಾ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಇರುವ ಜಮೀನಿಗೆ 10 ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆಗ ಆಸೆ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತೀರಿ—ಜಮೀನು ಮಾರುವವನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ದುಡ್ಡು ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳುವವನಿಗೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫೀಸರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತರಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿದ್ದರೆ ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಪ್ರಮಾಣಿಕರಾಗಲು ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ.

5-00 P.M.

SETION 9 : Restriction on partition of land—ಈಗ ಒಂದು ಜಾಯಿಂಟ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಜಮೀನನ್ನು ವಿಭಾಗ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ, ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಶನ್ ಇಲ್ಲದಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಮಾಡುವುದು ? ಈಗ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರಿದ್ದರೆ, ಮೂರು ತರಹ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ, ಖುಷ್ಕಿ, ತರಿ, ಬಾಗಾಯಿತು, ಈ ರೀತಿ ಮೂರು ತರಹ ಜಮೀನು ಇರುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ತೆಂಗು, ಅಡಿಕೆ ಹಂಬು ಇರುತ್ತದೆ, ಗದ್ದೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವಿಷ್ಟನ್ನೂ ಎಲ್ಲರೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಬೇಡವೆ ? ವಿಳ್ಯೇದೆಲೆ ತೋಟವಿರುತ್ತದೆ, ಗದ್ದೆ ಇರುತ್ತದೆ ಊರೊಳಗೆ ಹುಲ್ಲು ಬಣವೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಹುಲ್ಲನ್ನು ಒಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ ಬೇಡವೇ ? ಹಂಚಿಗೆ ಬೇಡವೆ ?

> "Where, by transfer, decree, succession or otherwise, two or more persons are entitled to shares in an undivided agricultural land in any local area for which standard areas have been fixed, and the land has to be partitioned among them, such partition shall be affected so as not to create a fragment."

ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಅದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ಒಂದೇಕಡೆ, ತೆಂಗಿನತೋಟ, ವಿಳ್ಯೇದೆಲೆ ತೋಟ, ಹುಲ್ಲುಹಿತ್ತಲು, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದರೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪಾಲುದಾರರೂ ತಮಗೆ ಎಲ್ಲತರಹದಲ್ಲಿಯೂ ಅವರವರ ಭಾಗ ಬೇಕೆನ್ನಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿರುವುದು ನ್ಯಾಯವೆ ? Is it practicable ? ತಾವೇ ಆಲೋಚನೆಮಾಡಿ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ.

14. Fragment not to be sold in Court sale or created such sale. ಇದು ಸಾಧ್ಯವೇ ? Is it not a controversial clause ? ಈ ತರಹ ಮಾಡಿದರೆ, ಕೋರ್ಟಿನವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆಯೇ ? ಮೈಸೂರು ಹೆರಿಡಿಟಿ ವಿಲೇಜ್ ಆಫೀಸೆಸ್ ಅಬಾಲಿಶನ್ ಆಕ್ಟಿಗೆ ಏನು ಗತಿ ಆಯಿತೊ ಇದಕ್ಕೂ ಅದೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಆಕ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕೋರ್ಟಿನಿಂದ ಸ್ಟೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ಪ್ರತಿಫಲ ಈ ಮಸೂದೆಗೆ ಆಗುತ್ತದೋ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ.

16. Preparation of the scheme and the principle to be followed in such preparation. ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫೀಸರ್ ಅಂತ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. He happens to be the hero of this whole Act. ಅವರಿಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಬ್ಬ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಶನರ ಪವರ್ ಕೊಡಬೇಕು. ನೀವು ಈಗಾಲೇ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಇಬ್ಬರು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಶನರನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರಿ. ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೂ ಮೂರನೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಶನರನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಆಸೆ, ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಈ ಮೂರನೆ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮೀಶನರ ಪದವಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಅದೃಷ್ಟ ಯಾರಿಗೆ ಇದೆಯೋ ?

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಶನ್ ಆಫೀಸರು ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸ್ಕೀಮು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯಿತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ ಪಾಲಿಟಿಕ್ಸ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಆ ಪಂಚಾಯಿತಿಯಲ್ಲಿ ಯಾರ ಪಾರ್ಟಿಯ ಮೇಲ್ಗೈ ಆಗಿರುತ್ತದೋ, ಅದು ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಶನ್ ಆಫೀಸರ ಜೊತೆ ಸೇರಿಕೊಂಡು, ತಮಗೆ ಯಾರ್‍ಯಾರು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೋ, ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ತೊಂದರೆ ಕೊಡಬಹುದು, ಅವರ ಜಮೀನನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲ ಸಲ್ಲದ ಕಿರುಕುಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಬಹುದು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ: ಮೆಜಾರಿಟಿ ಪಾರ್ಟಿಯಾದರೂ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಶನ್ ಆಫೀಸರೂ ಷರೀಕಾಗಿಬಿಟ್ಟರೆ, ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನಗಳಿಗೆ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೇ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಬಹುದು. ಈ ತರಹ ಕ್ಲಾಜಿನಿಂದ ಮುಂದೆ ಏನು ಪ್ರತಿಫಲ ದೊರೆಯುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ತಮಗೆ ಸೂಚನೆಕೊಟ್ಟು, ಈ ಸೆಕ್ಷನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ.

17. Schemes to provide for compensation : ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಶನ್ ಆಫೀಸರು ಕಾಂಪೆನ್ಸೇಶನ್ ಪ್ರೊವೈಡ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಏನೇನು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಿರಿ ? ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಬೇಸಿಸ್ ಬೇಕು. ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಯವರು, ಯಾರಿಗೂ ಅನ್ಯಾಯವಾಗದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸೈಂಟಿಫಿಕ್ ಬೇಸಿಸ್ ಅನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿ, ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಪೆನ್‌ಸೇಶನ್ ಕೊಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು.

19. Lands reserved for public purposes: Is it practicable ? ಇದು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಇಲ್ಲ. (ಬಿ)ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ proportionate cut ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸರ್ವೆ ನಂಬರಿನಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯೇ ? ಇಂಥ ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದರೆ, ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ?

22. Right to possession of new holdings : ಮೂರನೆ-ಎರಡು ಭಾಗ ಜನರುಗಳು ಒಪ್ಪಿದಿದ್ದರೆ, ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ ಹಾಗಾಯಿತು ಇದರಿಂದ, constitutional guarantee, (fundamental rights to a citizen) ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದಹಾಗೆ ಆಯಿತೆ ? ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಮೂಲಭೂತವಾದ ಒಂದು ಅಧಿಕಾರವಿದೆ, ಅದನ್ನು ಎಕ್ಸ್‌ರ್‌ಸೈಸ್ ಮಾಡಲು ಅವಕಾಶವಿರಬೇಕು. ಒಂದು ಬ್ರೂಟ್ ಮೆಜಾರಿಟಿ ಇದೆಯೆಂದು ಮೂಲಭೂತ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನು ಮೊಟಕು ಮಾಡಬಾರದು. If two-thirds do not agree to enter into possession ಅಂದರೆ, where is the safety for the minority ? Fundamental rights infringe ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆ ? ಇದು ಈ ಕ್ಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಇದೆಯೊ ಇಲ್ಲವೋ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನೀವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು.

29. Stay of certain proceedings and ban on transfer of land during the continuance of consolidation proceedings :

ಇದರಲ್ಲಿ ತಾವು ಏನೇ ಹೇಳಿದರೂ, ಒಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. (ಎ) (1) ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದೆ

"for realisation of the land revenue and other revenue demands either by forfeiture, attachment, distraint and sale of movable or immovable property of a defaulter."

ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿ 158 ಸೆಕ್ಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಏನು ಇದೆ ಎಂದರೆ :

"The claim of the State Government shall have precedence over all others. The claim of the State Government to any moneys recoverable under the proceedings of this chapter shall have precedence over any other demand or claim whether in respect of mortgage or, etc..."

ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದು ನ್ಯಾಯ ? ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವಿನ್ಯೂ ಕೋಡಿನಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯೆ, ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯೇ ?

ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಲ್ಯಾಂಡು ರಿಫಾರಂಸ್ ಆಕ್ಟು, ಇಂಡಿಯನ್ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ನು ಆಕ್ಟು ಎಂದು ಇವೆ. ಇವೆಲ್ಲಾ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಇಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಸಲ್ಲದ ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಷನ್ನುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇಂತಹ ಕಾನೂನನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕು ?

Interruption.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ.—ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಎಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ "Stay of certain proceedings" ಎಂದಿದೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ವಸೂಲಿ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತಾಪಿ ಬಡ ಜನಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಕಂದಾಯ ಕೊಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ Payment already made. Can it be Stayed ? (ಎ) ನಲ್ಲಿ ತಾವೇ ಓದಿ ನೋಡಿ :

(a) no proceedings :—

(1) for realisation of the land revenue and other revenne demands either by forfeiture, attachment, distraint and sale of movable or immovable property of a defaulter,......

ಎಂದಿದೆ. ಹಾಗೆ ಇದೇ ಬಿಲ್ಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಕ್ಲಾಸು 31 (2) ರಲ್ಲಿ

"If the holding to which a mortgage, debt or other encumbrance is transferred under sub-section (1) is of less market value than the original holding from which it is transferred, the mortgagee, creditor or other encumbrancer as the case may be, shall subject to the provisions of section 33, be entitled to the payment of such compensation by the owner of the holdings as the case may require, as the Consolidation Officer may determine. ಎಂದಿದೆ,

ಇದರೊಳಗೆ ಹೀಗೆ ಇದ್ದರೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರು ಜಮೀನಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟಿರುತ್ತಾರೆ, ಆದರೆ ಅವರ ಸಾಲದ ಹಣ ಪಡೆಯಲು ಈಗ ಈ ಬಿಲ್ಲಿನಂತೆ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ, ಇಲ್ಲದ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಅಂತಹ ಜನ ಸಿಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲರು ಕೂಡ ಹೇಳಿದರು. ಲ್ಯಾಂಡು ಪಾರ್ಟಿಷನ್ನುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಇಲ್ಲದ ತರಲೆಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹವುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು. ಕಾನೂನು ಮಾಡುವಾಗ ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ಬರುವಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಹಾಗೇ ಅಲೀಯನೇಷನ್ ಮಾಡುವಾಗಲೂ ತೊಂದರೆಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಇದರಲ್ಲಿನ ಸೆಕ್ಷನ್ನು 34 ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಇದೆ :

34. Alienation of and sub-division of consolidated holdings : Notwithstanding anything contained in any law for the time being in force, no holding allotted under this Act, nor part thereof shall be :—

(b) sub-divided (including sub-division by a decree or order of Civil Court or any other competent authority) except with the permission in writing of the State Government."

ಇದು ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈಗ ಪ್ರೊಹಿಬಿಷನ್ನು ಲಾ ಎಂದು ಮಾಡಿದಿರಿ, ಅದರಿಂದೇನೂ ಜನಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕುಡಿಯುವವನು ಕುಡಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾನೂನು ಎನ್ನುವುದು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಈ ಕಾನೂನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಂದು ಸುಮ್ಮನೆ ಬರೀ ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಏನು ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದಂತಾಯಿತು ?

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಆರ್. ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ)

ಹಾಗೇ ಇದರಲ್ಲಿರುವ 36 ನೇ ಕ್ಲಾಜನ್ನು ನೋಡಿ. ಇದರಲ್ಲಿ Power to vary scheme on the ground of error, irregularity or informality: (1) If after a scheme has come into force, it appears to the State Government that the scheme is defective on account of an error etc...etc...

ಇದರಲ್ಲಿರುವಂತೆ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಯಾರು ಎಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸುವವರು? ಅದನ್ನು ಯಾರು ಸರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ? ಇದರಿಂದ ಇಲ್ಲದ ಸಲ್ಲದ ತೊಂದರೆಗಳು ರೈತಾಪಿ ಜನಕ್ಕೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಇದೇ ನಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ 'ಚಿಕ್ಕಿಗೆ ಚಲ್ಲಾಟ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಪ್ರಾಣಸಂಕಟ' ಎನ್ನುವಂತೆ ಬಡ ರೈತರ ಸ್ಥಿತಿಯಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದೇನೂ ಜನಕ್ಕೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸುಮ್ಮನೆ ರೈತರನ್ನು ಗೋಳುಹುಯ್ಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಕಾನೂನಾಗಿದೆ. ಬಡ ಜನ ತಮ್ಮ ಭೂಮಿಯನ್ನುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದರಿಂದಾಗು ವುದಿಲ್ಲ, ಇಂತಹವುಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬಾರದು.
ಇನ್ನು 37 ನೇ ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಹೀಗಿದೆ:

Power to vary or revoke scheme at any time :—

A scheme for the consolidation of holdings confirmed under this Act may, at any time, be varied or revoked by a subsequent scheme prepared, published and confirmed in accordance with this Act."

ಇಂತಹುದನ್ನು ಏತಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರೊವೈಡು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಇದರಿಂದೇನು ಅನುಕೂಲ ವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.
ಹಾಗೇ ಕ್ಲಾಸು 46 ರಲ್ಲಿ

"BAR OF JURISDICTION: (1) No Civil Court shall have jurisdiction to settle, decide or deal with any question which is by or under this Act required to be settled, decided or dealt with by the State Government or any officer or authority."

Is it not a challenge to the Constitution and the right of the Court? ಎಂದು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಆಗಲೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಹಾಗೂ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರವರೂ ಹೇಳಿದಂತೆ ಕಾನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫ್ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ಸ್ ಎಂದು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಮೆಕನೈಸೇಷನ್ ಆಫ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರ್‌ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೆಕನೈಸ್ಡ್ ಅಗ್ರಿಕಲ್‌ಚರ್ ಇದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ಉಪಕರಣಗಳನ್ನು ಅವರೇ ತಯಾರುಮಾಡಿ ಉಪಯೋಗಿಸು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಮ್ಮಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಟ್ರಾಕ್ಟರುಗಳು ಇತ್ಯಾದಿ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಧನ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ಜನರೂ ಕೂಡ ಇಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಲು ಅನುಕೂಲವಾಗ ಬಹುದು. ಈಗ ಇರುವಂತೆ ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ತಂದರೆ ಇಲ್ಲದ ಲೀಗಲ್ ಕಾಂಪ್ಲಿಕೇಷನ್ನುಗಳು ಬರಲು ಅವಕಾಶವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶಕೊಡಬಾರದು. ಇಂತಹ ಕಾನೂನು ಮಾಡುವುದರಿಂದ ರೈತಾಪಿ ಜನಕ್ಕೆ ಏನೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಅಧ್ಯಕ್ಷರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ನಾಲ್ಕು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಸ್ವಾಮಿ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಭೂ ಹಿಡುವಳಿಗ ಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವ ಹಾಗೂ ಭೂಮಿ ಛಿದ್ರೀಕರಣವಾಗುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಈ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಈ ಮಸೂದೆಯು ಸಿಲೆಕ್ಟ್ ಸಮಿತಿಯ ಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಎನ್ನುವ ಕಾರಣದಿಂದ ಇದರ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಅದಷ್ಟೂ ಮಿತಿಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—Whoever said that? The member wanted 15 minutes and he is having 15 minutes.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲ ಗೌಡ.—ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ, ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈಗಾಗಲೇ ಈ ಕಾನೂನು ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 1947 ರಲ್ಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿದೆಯೆಂದೂ, ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ 1956 ರಲ್ಲೇ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಈಗಾಗಲೇ 11 ಲಕ್ಷ ಎಕರೆಗಳಷ್ಟು ಭೂಮಿಯನ್ನು, ಅಂದರೆ ಛಿಧ್ರ ಛಿಧ್ರವಾಗಿದ್ದ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಮಸೂದೆಯ ಉದ್ದೇಶವೇನೋ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದುದೇ. ಉಳುಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಜಮೀನಿರಬೇಕು, ಅವನ ಕೃಷಿ ಲಾಭದಾಯಕವಾಗಿರಬೇಕು, ಅವನ ಹಿಡುವಳಿ ಭೂಮಿ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಡುವಳಿಯಾಗಿ ಮಾರ್ಪಾಡಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲವೂ ಅಗತ್ಯವಾದವುಗಳೇ ಆಗಿವೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯವಾಗಿ ಕೃಷಿಯ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಅನಾರ್ಥಿಕ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದು ಅವಶ್ಯಕವಾದ ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದುರಾದೃಷ್ಟದಿಂದ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 18 ವರ್ಷಗಳಾದಾಗ್ಯೂ, ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೃಷಿಯನ್ನು ವೃದ್ಧಿಮಾಡಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ, ಹಾಗೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಉಳತಕ್ಕ ರೈತನಿಗೂ ಮತ್ತು ಉಳತಕ್ಕ ಭೂಮಿಗೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಖಚಿತಗೊಳಿಸತಕ್ಕ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನಡೆಯದಿರುವುದರಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವ ಪ್ರಗತಿಯೂ ಆಗದೆ ನಿಂತಿದೆ. ನೆನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಯಾರೋ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾವು ಈ ದಿವಸ ತಿನ್ನತಕ್ಕ ಮೂರು ಚಪಾತಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚಪಾತಿ ಭಿಕ್ಷೆ ಬೇಡಿ ತಂದ ಗೋಧಿಯಿಂದ ತಯಾರಿಸಿ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದು ವಾಸ್ತವ. ಅಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ 36 ಕೋಟಿ ಎಕರೆ ಭೂಮಿ 46 ಕೋಟಿ ಜನರಿಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡಲಾರದಂಥದ್ದಾಗಿದೆ ಅನ್ನುವುದು ಈಗ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿದಂತಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳು ಇವೆ. ಅವುಗಳನ್ನು ನಾನೀಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಒಂದು ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯಗಳ ವಿಲೀನೀಕರಣವಾಗಿ ಮುಂಬೈ ಕರ್ನಾಟಕ, ಹೈದ್ರಾಬಾದ್ ಕರ್ನಾಟಕ, ಕೊಡಗು, ಬಳ್ಳಾರಿ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಈ ಭಾಗಗಳು 1956 ರಲ್ಲೇ ಒಂದಾಗಿ ಸೇರಿದುವು. ಈಗ 1965 ರ ತನಕ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಇಂಥ ಯಾವ ಒಂದು ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ಕೈಹಾಕದೆ ಭೂಮಿಯ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಆಗಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಯಾವ ಒಂದು ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನೂ ಮಾಡದೆ ವಿಳಂಬ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇಷ್ಟು ಹದಗೆಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಮಂಡಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಅಂಥ ಕಾಂಟ್ರವರ್ಸಿಯೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಯಾರೂ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ಇಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಭೂಮಿ ಯಾರಿಗೂ ದೊಡ್ಡದೂ ಕೂಡ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ, ಇದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಸಾರ್ಥಕಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ, ಮುಂದೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವಂತೆ ಒಂದು ತುಂಡು ಭೂಮಿ ಎಂದರೇನು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಡುವಳಿ ಇಂತಿಷ್ಟು ಎಕರೆಗಳಿಗಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಿರಬಾರದು ಎಂಬುದನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸಿ, ಇನ್ನು ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಎಂದರೇನು, ಇದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುವುದು... ಅದನ್ನು ತರೀ ಭೂಮಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಥವಾ ಖುಷ್ಕಿ ಭೂಮಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅನ್ನುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಖಚಿತವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದನಂತರ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಆ ಭೂಮಿ ಪುನಃ ವಿಭಜನೆಯಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಅವಕಾಶವಾಗಬಹುದು. ಅಂಥದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಇದರಿಂದ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬಹುದು. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ 5-10 ಎಕರೆಯೊಳಗಿರತಕ್ಕ ರೈತರೇ ಶೇಕಡ 75 ರಷ್ಟು ಇರುತ್ತಾರೆಂತ ಬೇರೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ 600 ಎಕರೆ ಜಮೀನಿದ್ದರೆ ಅದು ಮುಂದಿನ ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಹಿಸ್ಸೆಯಾಗುವುದರಿಂದ ಅದು ಎರಡನೇ ತಲೆಮಾರಿಗೆ 100 ಎಕರೆಗಿಳಿಯಬಹುದು, ಅದರ ಮುಂದಿನ ತಲೆಮಾರಿನಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಒಂದೂವರೆ ಎಕರೆಗಿಳಿಯಬಹುದು. ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ದಿವಸ ಗೊತ್ತಿರುವಹಾಗೆ 3-4 ಜನ ಅಣ್ಣತಮ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಜಗಳಗಳು ಬಂದು, ಅವರು ಗೇಣೀ ಜಮೀನಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಡಕೆ ಮರಗಳನ್ನೂ ಸಹಾ 50 ಇವನಿಗೆ 50 ಅವನಿಗೆ ಎಂತ ಭಾಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇಂಥದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಅವಕಾಶವಿದೆ. ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದ ಸಮಷ್ಟಿ ಕುಟುಂಬಗಳು ಒಡೆದುಹೋಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದಲೂ, ಹಂಚಿಕೆ ಆಗತಕ್ಕ ಆಸ್ತಿ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿರುವುದರಿಂದಲೂ ಈ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಉದ್ಭವಿಸಿದೆ. ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿರತಕ್ಕಂಥ 100 ಜನರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ

(ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಗೋಪಾಲಗೌಡ)

ಇರಬಹುದು, ಇನ್ನೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ 5 ಎಕರೆ ಇರಬಹುದು, ಮತ್ತೊಬ್ಬನಲ್ಲಿ 200 ಎಕರೆಗಳಿರಬಹುದು, ಈ ನೂರರಲ್ಲಿ 60 ಜನರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ ಇಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ. ಇಂಥ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಸ್ಟಾಲಿನ್ನಿನಂಥ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ರಷ್ಯಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರಬಹುದು. ಅಮೆರಿಕಾ ದೇಶದಲ್ಲಿ ರೈತರ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲಾ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಮಡಿದುಹೋದನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಭಿವೃದ್ಧಿ ಆದ ನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಧಿಸಿರಬಹುದು. ಹಾಗೇ ಕಡಿಮೆ ಜಮೀನಿದ್ದು ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಹೆಚ್ಚು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಜಪಾನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಟೆನ್‌ಸೀವ್ ಕಲ್ಟಿವೇಷನ್ ಅಂದರೆ ಸಾಂದ್ರ ವ್ಯವಸಾಯ ಪದ್ಧತಿಯು ಅಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಅಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರ ಧೋರಣೆ ಏನೆಂಬುದೇ ಇನ್ನೂ ಗೊತ್ತಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾನೂನುಗಳು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರುತ್ತವೆ, ಲ್ಯಾಂಡ್ ರೆವೆನ್ಯೂ ಆಕ್ಟನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ, ಭೂ ಸುಧಾರಣೆಯ ಆಕ್ಟನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತರುತ್ತೇವೆ, ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್, ಪ್ರಿವೆನ್‌ಷನ್ ಆಫ್ ಫ್ರಾಗ್‌ಮೆಂಟೇಷನ್ ಅಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ತರುತ್ತೇವೆ. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಭೂಮಿಗೆ, ರೈತರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ. ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಉಳುಮೆಮಾಡುವ ರೈತನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾರು ಸ್ವತಃ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಶ್ರಮವಹಿಸಿ ಭೂಮಿಯಿಂದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೋ ಕೃಷಿಯನ್ನೇ ಜೀವನದ ಕಸುಬಾಗಿ ಅವಲಂಬಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೋ ಅವನ ಹಿತದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಟ್ಟು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚುಮಾಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಅಥವಾ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಸಾಹಸದ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

5-30 P.M.

ತಾವು ನೋಡಿ ಈ ಸ್ಕೀಂನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕ್ರಮ ಏನಿದೆ ಎಂದರೆ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಫೀಸರ್ಸ್ ಇದನ್ನು ಜಾರಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಕಾನೂನು ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡುವಾಗ 'ಏನ್ರಪ್ಪಾ ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಗೊಂದಲಗಳು ಇವೆ ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲಾ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ಗಳನ್ನೂ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಟ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡಿ ವಿಲೇಜ್ ಪಂಚಾಯ್ತಿಯವರಿಗೆ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಸ್ಕೀಂಗೆ ಯಾರಾದರೂ ವಿರೋಧ ಮಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತಾರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಪುನಃ ಆ ಬಗ್ಗೆ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಜನರ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತದೆ ಆಗಲೂ ಕೂಡ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ?

> "The State Government may, after taking into consideration the objections, either confirm the scheme, with or without amendments, or may refuse to confirm it."

ಮಾಡಬಹುದು, ವಿರೋಧ ಬಂದರೆ ಮಾಡದೆಯೇ ಇರಬಹುದು. ಮೂರನೆಯ-ಎರಡು ಭಾಗ ಅಂತ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಿರ್ಣಯವಾಗುವಾಗ ಕೋರ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನಿಗೂ ಸ್ಟೇ ಸಿಕ್ಕಬಹುದು ಈ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಸಲ ರಿವೈಸ್ ಆಗಿದೆ, ಮುಂಬೈನಲ್ಲಿ ಪಾಟೀಲ್ ಅವರ ಅನುಭವ ಹೇಗಿದೆಯೋ ಹೇಳಬಹುದು ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಅನುಭವ ಇಲ್ಲ. ಸರ್ವಾಧಿಕಾರದಿಂದ ನಾವು ಮುಂದುವರಿದು ಈ ಸುಧಾರಣೆಯನ್ನು ತರುವಂತಹ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಜನರನ್ನು ಒಲಿಸಿಕೊಂಡು ಗೌರವದಿಂದ ಸಾಧಿಸುವುದು ಕೂಡ ಇಂತಹ ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಕಠಿಣವೇ ಇದೆ. ಬಹಳ ಜನ ಸಣ್ಣ ಹೋಲ್ಡರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆ, ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಹಿಡುವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಗುವಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹವರ ಇವಿಕ್ಷನ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ "Right to possession of new holdings :—ಎಂಬಲ್ಲಿ (3)......in the prescribed manner evict any person from any land." ಎಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಹಿಡುವಳಿಗಳ ಸ್ಥಳಾಂತರ ಆಗಲೇಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಆಕ್ಯುಪೈ ಮಾಡಿರುವ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಯಾರು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೋ ಅವರನ್ನು ಹೊರಗೆ ಅಟ್ಟದೆ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್‌ನ್ನು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೋಲ್ಡಿಂಗ್ ಆಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿ ಇದ್ದವನು ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳದೆ ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿ ಸಿಕ್ಕದಂತೆ ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಾವು ಹೊಂದಿದ್ದೀರಿ. ಇದನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ, ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನಾ ಮಂಡಲಿಯವರು ಬಹಳ ಉತ್ಸುಕರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪವಾಗಿದೆ. ಅವರು ಹಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗಿರುವ ಪ್ರಕಾರ 3 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ

"The cost on this account comes to nearly Rs. 3 lakhs per taluk".

ಒಟ್ಟು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 500 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಖರ್ಚು ತಗಲುತ್ತದೆ.

"The total cost of covering all the Taluks will be about Rs. 500 lakhs in the State"

ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಧಾರವಾಡ, ಬೆಳಗಾಂ, ಬಿಜಾಪುರ, ನಾರ್ತ್ ಕೆನರಾ ಮತ್ತು ಗುಲ್ಬರ್ಗಾ ಈ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕ್ರಮೇಣ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಶಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಹಣ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕಮಾಡಿ ಈ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಆರಂಭಿಸೋಣ ಎಂಬುದು ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಿದ್ದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಸದುದ್ದೇಶದಿಂದ ಆಡಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾವು ಕಳೆದ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕೇಳುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ, ಈ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ದೇಶೋದ್ಧಾರವಾಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸ್ನೇಹಿತರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಭಾರಿ ಗಂಡಾಂತರ ಬಂದು ತಲೆಮೇಲೆ ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಮಾತು ಆಗಲಿ ನನಗೆ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಮಾನ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಶ್ರಮ ವಹಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪಿ. ರೇವಣಸಿದ್ದಪ್ಪ (ತಿಪಟೂರು).—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಆರು ತಿಂಗಳ ಅವಧಿ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗೆ ಈ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಕರೆದು ರೆವಿನ್ಯೂ ಸಚಿವರು ಮತ್ತು ಇತರ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು ಸಂದರ್ಶಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ತಮಗೆ ವಂದಿಸಿ ಈ ಮಸೂದೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಕೆಲವು ಪೋರ್ಟ್‌ಫೋಲಿಯೋಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಹಂಚಿ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸಿದ್ದರೆ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತಾ ಇತ್ತೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಮಳೆಬೆಳೆ ಇಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಇಂಥ ಬಿಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತಂದು ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸುಮ್ಮನೆ ಕಾಲವನ್ನು ವ್ಯಯಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ...

MR. SPEAKER.—It is a Reflection upon the House. The House is engaged in this discussion, but the member is contributing towards contempt.

(ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶ್ರೀ ರೇವಣಸಿದ್ದಪ್ಪನವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.)

† ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ.—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಎರಡು ಭಾಗಗಳಿವೆ, ಮೊದಲನೆಯದು ಭೂ ವಿಭಜನೆಯನ್ನು ನಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ, ಅದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಎಕರೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಒಬ್ಬರ ಅನುಭವದಲ್ಲಿರಬೇಕು, ಎಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆಯಾಗಿ ವಿಭಜನೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಿಗದಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕಡಮೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದನಂತರ ಭೂಮಿಯು ಈಗಿನಂತೆ ಹರಿದು ಹಂಚಿಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡನೆಯದು ಸಣ್ಣ ಹಿಡುವಳಿಗಳನ್ನು ಒಂದುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾರದೂ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ಇದರ ಅನುಭವವಿರುವ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರೆಲ್ಲಾ ಈಗ ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು, ಮುಂಬಯಿ ಕರ್ಣಾಟಕದ ಶ್ರೀಯುತರುಗಳಾದ ಎಂ. ಆರ್. ಪಾಟೀಲರು, ವಿ. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರು ಮತ್ತು ಆರ್. ಎಸ್. ಹೆಗ್ಗಡೆಯವರು ಈಗಾಗಲೆ ತಮ್ಮ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ಬಹಳ ನ್ಯೂನತೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಧಿಕಾರ

(ಶ್ರೀ ಎಂ. ವಿ. ಕೃಷ್ಣಪ್ಪ)

ವನ್ನು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಚಿಕ್ಕ ರೈತರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ತೊಂದರೆಯಾಗಬಹುದು, ಇದಕ್ಕೆ ಅದಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಸಲಹೆಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಧೇಯಕವನ್ನು ನಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಶಾಸನ ಕಡತಕ್ಕೆ ಏರಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ, ಈಗಾಗಲೆ ಇದು ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅರ್ಧ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ, ಉಳಿದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕಾಗಿದೆ, ಹಾಗೆ ತರಬೇಕಾದ್ದು ಅನಿವಾರ್ಯವಾಗಿದೆ. ಮುಂಬಯಿ ಮತ್ತು ಹೈದರಾಬಾದು ಕರ್ಣಾಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ಜಾರಿಯಲ್ಲಿದೆ, ದೇಶಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ರೀತಿಯಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲು ಇದನ್ನು ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ಇದನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ರೈತರಿಗಾಗುವ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಇದನ್ನು ಸೆಲೆಕ್ಟ್ ಕಮಿಟಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಇರುವ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸು ವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇವೆ. ಎತ್ತು ಕರು ಹಾಕಿತು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಿದರೆ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಎಂದು ಹೇಳುವವರು ನಾವಲ್ಲ. ಕನ್‌ಸಾಲಿಡೇಷನ್ ಆಗಲೇಬೇಕು, ರೈತರು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಹೊಲಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಪಕ್ಕದವರಿಗೆ ಹಂಚಬೇಕೆಂದು ಅನೇಕ ಕಡೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ರಾಜ್ಯಗಳವರು ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಈಗ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಈಗ ಆ ಸ್ಟೇಜ್ ಬಂದಿದೆ. ಹಿಂದೆ ಜಮೀನುಗಳು ಬಹಳವಾಗಿ ಅರ್ಧ ಎಕರೆ, 2 ಗುಂಟೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಕೆಲವರಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶ್ರೀ ಮಾದಪ್ಪಗೌಡರು ಬಹಳ ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. 2-3 ಗುಂಟೆ ಹೊಲ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಅದರಿಂದ ಹೇಗೆ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ? ಅದಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪೇಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಜನರು ಉದ್ಧಾರವಾಗುತ್ತಿದ್ದರು, ಈಗ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಜಮೀನಿಗಾಗಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲೇ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಅದರಿಂದ ಜೀವನ ನಡೆಯದೆ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿಲ್ಲದೆ ಅನೇಕರು ತೊಂದರೆಗೀಡಾಗಿ ದ್ದಾರೆ. ಪರಂಗಿಯವರ ಆಡಳಿತ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು ಎಂದು ಶ್ರೀ ಕೇಶವಮೂರ್ತಿ ಯವರು ಹೇಳಿದರು. ಬ್ರಿಟನ್ನಿನಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಮಗನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಸ್ತಿಯ ಹಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ, 300 ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಒಬ್ಬರಿಗಿದ್ದರೆ ಅದು ತುಂಡಾಗದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಉಳಿದ ಮಕ್ಕಳು ಬೇರೆ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ದೊಡ್ಡ ಎಂಜನಿಯರುಗಳಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಇತರ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿ ಸುಖ ವಾಗಿ ಜೀವನಮಾಡಲು ಅದರಿಂದ ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಭೂ ಶಾಸನವೇ ಕಾರಣ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ನೂರು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ವಿಚಾರ. ಆಗ ಶೇಕಡ 90 ಮಂಧಿ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಾಗಿದ್ದರು. ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವಂತೆ ಭೂಮಿ ಯನ್ನು ಹಂಚಿದ್ದರೆ ಅಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಎಲ್ಲರೂ ಬಡತನದಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದರೋ ಏನೋ. ಮೊದಲನೆಯ ಮಗನಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆಸ್ತಿಗೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಇತರ ಮಕ್ಕಳು ದೇಶಕ್ಕೆ ಕೀರ್ತಿ ತರಲು ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ತಂದಿರುವ ಕಾನೂನಿನಿಂದ ಅನರ್ಥವಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಬಾರದು. ಕಡಮೆ ಭೂಮಿ ಇರುವವರಿಂದ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವು ದಿಲ್ಲ, ಎವಿಕ್‌ಷನ್ ಆದರೆ ಬೇರೆ ಜಮೀನು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಆರು ತುಂಡುಗಳಿದ್ದರೆ ಅವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಒಂದು ತುಂಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ಇದ್ದಂತಾಗು ತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣಪುಟ್ಟ ರೈತರಿಗೆ ಕಿರುಕುಳ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಭೂರಹಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿರುವ ಕಡೆ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿ ದೊರೆಯಬೇಕೆಂಬುದೇ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ. ಈ ಬಿಲ್ಲನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರದೆ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಶ್ರೀ ಮುಕ್ಕಣ್ಣಪ್ಪ ನವರು ಹೇಳಿದರು. ಇದು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸಿವ್ ಕಾನೂನು, ಆದುದರಿಂದ ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳು ವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಒಂದೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ತಾಲ್ಲೂಕಿ ನಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಕ್ರಮೇಣ ವಿಸ್ತರಿಸಲಾಗುವುದು. ಏಕೆಂದರೆ ಜಾರಿಗೆ ತರುವಾಗ ತೊಂದರೆಯಾದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬಹುದು. ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕೆ ಏಕರೂಪವಾದ ಒಂದೇ ಶಾಸನ ವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಮೂಲ ಉದ್ದೇಶ. ಇದನ್ನು ಸಭೆ ಪರ್ಯಾಲೋಚಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I put the motion to the vote of the House. The Question is :—

"That the Mysore Prevention of Fragmentation and Consolidation of Holding Bill, 1964, be taken into consideration."

The motion was adopted.

Sri M. V. KRISHNAPPA.—Sir, I beg to move:

"That the Mysore Prevention of Fragmentation and Consolidation of Holdings Bill, 1964, be referred to a Joint Select Committee consisting of a total number of 20 Members (15 Members from the Legislative Assembly and 5 Members from the Legislative Council) and that the concurrence of the Legislative Council be obtained therefor and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee, *viz.*,

Sriyuths:—

1 M. R. Patil,
2 M. C. Basappa,
3 T. Madaiah Gowda,
4 A. P. Appanna,
5 V. Masiappa,
6 A. J. Doddameti,
7 S. S. Kolkebail,
8 R. M. Desai,
9 M. N. Krishnasingh,
10 R. S. Patil,
11 B. Byrappaji,
12 R. N. Lakshmipathy,
13 Andanaiah,
14 C. M. Revannasiddiah,
15 Smt. B. Basavarajeswari."

Mr. SPEAKER.—The Question is:

"That the Mysore Prevention of Fragmentation and Consolidation of Holdings Bill, 1964, be referred to a Joint Select Committee consisting of a total number of 20 Members (15 Members from the Legislative Assembly and 5 Members from the Legislative Council) and that the concurrence of the Legislative Council be obtained therefor and that the following members of this House shall be members of the Joint Select Committee:—

Sriyuths:—

1 M. R. Patil,
2 M. C. Basappa,
3 T. Madaiah Gowda,
4 A. P. Appanna,
5 V. Masiyappa,
6 A. J. Doddameti,
7 S. S. Kolkebail,
8 R. M. Desai,
9 M. N. Krishnasingh,
10 R. S. Patil,

(MR. SPEAKER)

Sriyuths :—

11 B. Byrappaji,
12 R. N Lakshmipathy,
13 Andaniah,
14 C. M- Revannasiddiah,
15 Smt. B. Basavarajeswari."

The motion was adopted.

"Under Sub-rule (2) of Rule 240 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Mysore Legislative Assembly, I nominate the Minister in charge of the Department, *viz*., the Minister for Revenue and the Chief Minister as Members of the Joint Select Committee."

Now there are still 7 minutes more. I suppose we can finish the next Bill.

THE MYSORE WAREHOUSES (AMENDMENT) BILL, 1965.

Motion to Consider.

Sri R. M. PATIL (Minister for Development, Panchayat Raj and Municipal Administration).—Sir, I beg to move:

"That the Mysore Warehouses (Amendment) Bill, 1965, be taken into consideration."

Mr. SPEAKER.—Motion moved:

"That the Mysore Warehouses (Amendment) Bill, 1965, be taken into consideration."

†Sri R. M. PATIL.—Sir, this amendment is necessary in view of certain difficulties that are faced. In the schedule attached to the Bill, two commodites, namely, coffee and tobacco come within the purview of the Bill. A suggestion for the inclusion of these two commodities has been made, so that the warehouses may be subject to the rules and regulations of the Central Excises and Salt Act, 1944. The intention of the Government of India is that a clear obligation should be cast upon the warehousemen as also on the depositor to conform to the Central Excise Rule whenever they propose to transact in coffee and tobacco under the Mysore Warehouses Act and so, they have requested the State Government to make a provision in the Mysore Warehouses Act accordingly. In order to clarify this and to facilitate the depositor as well as the warehousemen this amendment is absolutely essential. Therefore, I have brought forward this amendment.